మిత్రుని చంపిన శత్రువు!

సికిందర్

తలుపు నెవరో తడుతోన్నారు....

ఈ హోటల్‌లో రూం బుక్ చేసుకుని గంటైనా గడవలేదు, అప్పుడే ఈ అతిథెవరూ అని ఆలోచించాను. పాల్ జ్ఞాపకమొచ్చాడు. కానీ, అతనిక్కడికి రావడమెలా సాధ్యం? ఎంత డిటెక్టివ్ అయినా బెంగుళూరు నుంచి నేను హైద్రాబాదుకి వచ్చి ఫలానాచోట బస చేసినట్టు ఎలా తెలుసుకుంటాడు?

టవల్ చుట్టుకుని బాత్‌రూం నుంచి బయటికి వచ్చి తలుపు తీశాను. ఖాకీ యూనిఫాం ధరించిన వ్యక్తి కంట బడ్డాడు.

నా కనుమానం వేసింది. మంచి హోటలులోనే బస చేశానా?

"మిస్టర్ అరుణ్ మీరేనా?" అడిగాడతను, తీక్షణంగా చూస్తూ.

జారిపోతున్న టవల్‌ని లాక్కుంటూ నేనేనని

చెప్పాను.

అతను నవ్వి లోనికడుగువేసి సోఫాలో కూచున్నాడు.

అతని ప్రవర్తన నాకు నచ్చలేదు. అతను పోలీసు అధికారే, కానీ నా గదిలో జొరబడ్డానికి అధికారం ఎక్కడిది?

ఈ విషయం అడిగాను.

అతను జాలిగా నవ్వి అదోలా చూస్తూ అన్నాడు, "మీరు నాతో హెడ్ క్వార్టర్స్‌కి రావాలి."

"నేనా? - ఎందుకు?"

"మిస్టర్ కృపాల్ మీ స్నేహితుడుకదూ?"

నేను తల వూపాను అయోమయంగా.

"అతను హెడ్ క్వార్టర్స్‌లో వున్నాడు" అన్నాడతను. "మీరతడ్ని గుర్తించడానికి రావాలి-"

"గుర్తించడానికా?"

"యస్, అతని శవం హెడ్ క్వార్టర్స్‌లో వుంది. నేను సార్జెంట్ సుందర్‌ని. క్రైం ఇన్‌స్పెక్టర్ నన్ను మిమ్మల్ని తీసుకురమ్మని చెప్పారు. మీరు త్వరగా రెడీ అయితే-"

"స్టాపిట్! ఏమిటి మీర నేదీ? కృపాల్ మరణించాడా? ఎలా?" అర్చాను అయోమయంగా.

సుందర్ నవ్వాడు, "డిటెక్టివ్‌లకి శత్రువులుండరని మీరనుకుంటున్నారా? అయితే చాలా పొరబడుతున్నారు. మీ మిత్రునికో శత్రువున్నాడు. అతనే ఆ హత్య చేశాడు. ఇక బయలుదేరుదామా?"

నా శరీరం చల్లబడింది. అతి కష్టంమీద గుండె కొట్టుకుంటోంది.

పాల్‌ని హత్యచేశారా! నో, యిందులో పొరపాటు

వుంది. ఆరితేరిన డిటెక్టివ్‌ని తేలిగ్గా చంపడం ఎవరికీ సాధ్యంకాదు. కాని, పాల్‌కి ఇక్కడ శత్రువులెవరున్నారు?

"మిస్టర్ సుందర్, ఏ కృపాల్ గురించి మీరు మాట్లాడేది?"

"యువర్ పార్ట్‌నర్ అండ్ ఫ్రెండ్ మిస్టర్ కృపాల్" అన్నాడతను. "ఓహ్, మిస్టర్ అర్జున్, మిమ్మల్ని చాలా కంగారుపెట్టేస్తున్నాను. ఇందాకే మీరు బాత్‌రూంలో స్నానం చేసి వచ్చారు, ఇప్పుడు చెమటలో చేస్తున్నారు!"

వంటికి పట్టిన చెమటని వణుకుతున్న చేతులతో తుడుచుకుంటూ అతనికేసి చూశాను.

"ఎలా మరణించాడు?" అడిగాను.

"మిస్టర్ అర్జున్, ఇక్కడేమీ నేను చెప్పలేను. మీ ప్రశ్నలకి హెడ్‌క్వార్టర్స్‌లో సమాధానాలు దొరుకుతాయి. వెల్! ఇక పదండి." అతను లేచి బయటకి నడిచాడు.

నేను బట్టలు వేసుకుని గదికి తాళంవేసి అతనివెంట నడిచాను.

కౌంటర్ లోక్లర్క్ మాకేసి అనుమానంగా చూశాడు. మేం ముందుకి సాగిపోయాం.

సుందర్ జీపు స్టార్ట్ చేశాక నేనెక్కి కూచున్నాను. సమయం రాత్రి ఎనిమిదిన్నరయింది. జీపు కొంతదూరము వెళ్ళేవరకూ మేం మాట్లాడుకోలేదు. ఆ తర్వాత నే నడిగాను, "నేనిక్కడ వున్నట్లు మీకెలా తెలుసు?"

"మేం పోలీసులమని మీకు తెలుసా?"

తల వూపాను.

"గుడ్. బెంగుళూరులో మీ ఆఫీసుకి ట్రంకాల్

చేశాం. మీరు హైద్రాబాదుకి బయలుదేరినట్టు మీ సెక్రటరీ చెప్పింది. ఆమె పేరు .... ఆమె పేరేమిటి?_నీరజ! నీరజకదూ?''

మళ్ళీ తల వూపాను.

''తీయని గొంతు!'' భుజాలెగరేశాడతను. ''మీరు హైద్రాబాదు కెళ్ళినట్టు ఆమె చెప్పింది కాబట్టి మేం రైల్వేస్టేషన్, ఏర్‌పోర్ట్, బస్‌స్టేషన్ చెక్ చేశాం. మీరు నాంపల్లి స్టేషన్‌లో దిగినట్టు తెలిసింది. మిమ్మల్ని ఆ హోటల్‌కి తీసుకెళ్ళిన ఆటో డ్రైవర్ మిమ్మల్ని మా దగ్గరకు చేర్చాడు.''

''గుడ్ జాబ్.''

''హైదరాబాదు పోలీసుల గురించి మీకు తెలియదు, మిస్టర్ అర్జున్_''

''మరొక సందేహం వుంది.''

''ఏమిటది?''

''బెంగుళూర్‌లో మా ఆఫీసుని మీరెలా ట్రేస్ చేయగల్గారు?''

''పాల్ జేబులోని విజిటింగ్ కార్డ్‌తో.''

''హత్యగురించి మీరేమీ చెప్పలేరా?''

సుందర్ అడ్డంగా తల వూపాడు. ''ఇన్‌స్పెక్టర్ డేవిడ్ ఆజ్ఞ నేను కచ్చితంగా పాటిస్తాను. ఆయన మిమ్మల్ని తీసుకరమ్మన్నారు, కాబట్టి తీసుకెళ్ళేంత వరకే నా డ్యూటీ. మీరు డిటెక్టివ్. అలా తొందరపడటం మంచిదికాదు. ఏమంటారు?''

నేనేమీ చెప్పలేదు. హెడ్‌క్వార్టర్స్ చేరేవరకూ ఎవరూ మాట్లాడుకోలేదు.

దారిలో పాల్ గురించే తీవ్రంగా ఆలోచించాను.

బెంగుళూరులో మేం డిటెక్టివ్ ఏజన్సీ ప్రారంభించి అయిదేళ్ళు గడిచాయి. మేం జంట డిటెక్టివ్‌లం. కానీ కేసులన్నీ అతనే పరిశోధిస్తాడు. అమోఘమైన అతని తెలివితేటలకి వివరాలు సేకరించి అందివ్వడమే నా పని. ఆ వివరాలతో నే అతని పరిశోధన సాగుతుంది. ఆ వివరాల నుంచే అతను 'క్లూస్' లాగుతాడు. ఆ క్లూస్ అన్నీ ఒక చోట చేర్చి మెదడుకి పని అప్పగిస్తాడు. చురుకైన అతని మెదడు క్షణాలమీద కేసుని తేల్చేస్తుంది. కేసు తేలి పోయిన రోజున నేను డిన్నర్ ఇవ్వాలి. అది మా ఆచారం.

కృపాల్‌కి ముప్ఫై అయిదేళ్ళు. కన్నడజాతికి చెందిన వాడు. కన్నడ, తెలుగు భాషలకి లిపిలో ఎంత దగ్గర సంబంధముందో, అంతకంటే దగ్గర సంబంధం మా యిద్దరిమధ్యా వుంది. అతను మామూలు ఎత్తు, మామూలు లావు వుంటాడు. గోధుమరంగు కళ్ళు. తెల్లటి శరీరవర్ణం. ప్రతిక్షణం సిగరెట్‌కి అలవాటుపడ్డ నల్లటి పెదవులు.

శనివారం నాడు అతడు అకస్మాత్తుగా అదృశ్య మయాడు. అతని జాడ బెంగుళూర్ సిటీలో నేను కనుక్కోలేకపోయాను. సెక్రటరీ నీరజకూడ అతని ఆచూకీ గురించి ఏమీ చెప్పలేకపోయింది.

ఎవరికీ చెప్పకుండా అతనింతవరకూ ఎక్కడికీ వెళ్ళ లేదు. ఒకవేళ అలా వెళితే తర్వాత ఎక్కడనుంచో ఫోన్ చేసి ఫలానచోట వున్నట్టు తెలియజేస్తాడు.

శనివారం నాడు ఆఫీసుకి నేను లేని సమయంలో ఎవరెవరొచ్చారని నీరజని అడిగాను. ఆమె ముగ్గురు నలురు పరిచయమున్న క్లయింట్స్ పేర్లు చెప్పింది. ఆ ముగ్గురూ తమ కేసు విషయంలో సలహాతీసుకోడానికి

వచ్చారు గానీ, అవుట్ సైడ్ జాబ్ అప్పగించలేదు.

పాల్ కి తాగుడు అలవాటుంది. ఆ రోజు అన్ని బార్లూ గాలించి చివరకు అతణ్ణి వెతికే ప్రయత్నాలు మానుకున్నాను.

పాల్ ఏదేనా అపాయంలో చిక్కుకోడమన్నది అసంభవం. అతడికి అపాయం కలిగించే వ్యక్తులు బెంగుళూర్ సిటీలో ఎవరూ లేదు. కమీషనర్ ఆఫ్ సిటీ పోలీస్ నుంచీ కానిస్టేబిల్ వరకు అందరూ అతనికి పరిచయస్థులే.

శనివారం రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు. ఆదివారం ఉదయం నీరజ ఆశ్చర్యకరమైన విషయం నా చెవిలో వేసింది. పాల్ కి గరల్ ఫ్రెండ్స్ వున్నారట.

ఈ విషయం నాకప్పటివరకూ తెలియదు. నీరజ నెల రోజుల క్రితమే కనిపెట్టిందట. కానీ, నాతో చెప్పకుండా దాచింది. రహస్యాలు దాచడంలో ఆమెది అందెవేసిన చేయి. అందుకే ఆమె అంటే పాల్ కి అమితమైన ఇష్టం.

ఇక కేసు పూర్తిగా తేలిపోయింది! అనుకోకుండా అదృశ్యమైన నా మిత్రుడు ఏ గర్ల్ ఫ్రెండ్ తోనో కాలక్షేపం చేస్తుంటాడు.

ఆదివారం రాత్రి నేను సుఖంగా నిద్రిస్తుండగా ఫోను హఠాత్తుగా అరిచి, నిద్ర పాడుచేసి, ఆ తర్వాత మెదడుని తినేసింది...

పాల్ హైదరాబాదునుంచి ట్రంకాల్ చేశాడు. వెంటనే నన్ను బయలుదేరి రమ్మన్నాడు. సోమవారం రాత్రి తొమ్మిదిన్నరకి సరోవర్ లో కలుసుకోమన్నాడు. ఒక ముఖ్యమైన కేసులో తను పని చేస్తున్నట్టూ, ఇది చాలా రహస్యంగా దర్యాప్తుచేయాలనీ, ఈ వ్యవహారంలో

కొన్ని లక్షలు ముట్టే అవకాశముందనీ చెప్పి, నేను మాట్లాడే అవకాశమీయకుండా లైను కట్ చేశాడు.

ఆ రాత్రంతా నిద్ర పట్టలేదు. ఆ కేసు ఏమిటా అని ఆలోచించడంలేదు. ఎన్ని లక్షలు ముడతాయా అని ఆలోచిస్తోన్నాను. ఫలితంగా ఎంత సమయం గడిచి పోయిందో తట్టలేదు. ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుని గమనిస్తే ఉదయం ఎనిమిది గంటలైంది. సెక్రటరీ నీరజ ఈ పాటికి ఆఫీసులో వుంటుంది. ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పాను. ఆ తర్వాత ట్రైన్లో హైద్రాబాదుకి బయలుదేరాను.

పాల్ హైద్రాబాద్లో ఎక్కడ బసచేసాడో చెప్ప లేదు. కానీ ఫలానాచోట కలుసుకోమన్నాడు. మరో గంటలో అతడ్ని కలుసుకుంటాననగా ఈ పోలీస్ సార్జెంట్ నన్ను కలుసుకోడం విచిత్రంగా వుంది.

పాల్ శవాన్ని చూసేవరకూ నేను సార్జెంట్ మాటలు నమ్మదలచలేదు.

హెడ్ క్వార్టర్స్ సమీపిస్తోండగా సార్జెంట్ అన్నాడు.

"మిస్టర్ అరుణ్, ఈ హైదరాబాదు పోలీసులగురించి -నో-ఇన్స్పెక్టర్ డేవిడ్ గురించి మీకేమీ తెలియదు! నాకంతా తెలుసు. ఆయనకి కోపం ఎక్కువ, జాగ్రత్త! మీరు డిటెక్టివ్ అయినా కమీషనరు అయినా ఆయన ముందు అందరూ సమానులే. ఆయన అడిగే ప్రశ్నలకి మీరు సమాధానాలివ్వాలి. ఆయన మీతో మాట్లాడు తున్నప్పుడు మీరు డిటెక్టివ్నన్న విషయం మర్చిపోవాలి. ప్రశ్నలడక్కూడదు! మీ రొక్క ప్రశ్న అడిగి చూడండి, ఆ తర్వాత మీరీ సిటీలో వుండరు. అర్థ మైందా?"

"అంత కఠినుడా ఇన్‌స్పెక్టర్?" అడిగాను.

"మీరే తెలుసుకుంటారు. మరో విషయం, ఆయన ప్రశ్న అడుగుతున్నప్పుడు మీరు నేలకేసి చూస్తూ సమాధానాలివ్వాలి. ఆయన ముఖాన్ని చూడకూడదు."

"ఐ పిటీ హిమ్!" అన్నాను. "మీ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఏదో కాంప్లెక్స్‌తో సతమతమవుతున్నాడనుకుంటాను?"

"ఆయనకి డిటెక్టివ్‌లూ, రచయితలూ నచ్చరు!"

"దటీజ్ ది పాయింట్. నేనీ సిటీకి వచ్చి అయిదేళ్ళు గడిచాయి. ఇక్కడి పోలీసులతో నాకనుభవం లేదు. సార్జెంట్ ఇక్కడి పోలీసులందరూ డేవిడ్‌లాగే వుంటారా?"

"అందరి మనస్తత్వాలూ ఒకేలాగ వుంటాయా?"

"వుండవు. ఉదాహరణకు మీరే. మీ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఎంత కఠినుడో మీరంత మాటకారి."

"మీతో ఏకీభవిస్తాను." అన్నాడు సుందర్.

హెడ్‌క్వార్టర్స్ చేరుకున్నాక సుందర్ వర్ణించిన డేవిడ్‌ని నేనెలా ఎదుర్కొంటానా అని కంగారు పడ్డాను. నేనూ, సుందర్ ఒక గదిలోకి అడుగు పెట్టాక చూసిన దృశ్యం ఎవరినైనా ఉలిక్కి పడేలా చేస్తుంది.

తెల్లటి వెంట్రుకలతో, పిల్లి కళ్ళతో, తెల్లగా ఆరడుగుల ఎత్తువున్న ఇన్‌స్పెక్టర్ డేవిడ్ తన చేతిలోవున్న సీతాకోక చిలక రెక్కలు విరుస్తున్నాడు.

ఆ దృశ్యం చూశాక వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోదామనుకున్నాను. కానీ వెనకవున్న సుందర్ వారించాడు.

తీరిగ్గా రెక్కలు విరుస్తున్న డేవిడ్ నిముషం గడిచినా మా ఉనికి పసిగట్టలేదు. నేను సరాసరి అతని

దగ్గరికి వెళ్ళి అతని ముఖంలోకి నవ్వుతూ చూసి, "గుడ్ మార్నింగ్ సర్" అన్నాను వినయంగా,

డేవిడ్ విసురుగా చెయ్యెత్తి ఆ కీటకాన్ని నాముఖం మీదికి విసిరి చెంప మీద గట్టిగా చరిచాడు. నేను తూలి వెనక కుర్చీలో పడ్డాను.

కోపంతో ఎర్రబడ్డముఖంతో నన్ను చూసి సుందర్ తో అన్నాడు డేవిడ్. "హూ ఈజ్ దిస్ ఫెలో!"

"మిస్టర్ అరుణ్. ఎ ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్ ఫ్రం బెంగుళూర్ అండ్ మిస్టర్స్ కృపాల్స్ ఫ్రెండ్" గబగబ అప్పజెప్పాడు. సుందర్ నేల చూపులు చూస్తూ.

"డిటెక్టివ్!" హేళనగా అన్నాడు డేవిడ్ వెటకారంగా నవ్వుతూ.

"యస్" అన్నాను నేను.

"ఇక్కడ నీకేం పని?"

"సార్జెంట్ తీసుకువచ్చాడు."

"డామిట్!"! అతని చెయ్యి నాపైకి లేచింది. కానీ వెనక్కి తిరిగి బల్లమీద ఒక్కగుద్దు గుద్దింది. "ఈ సిటీ కెందు కొచ్చావని అడుగుతున్నాను."

"మిస్టర్ డేవిడ్, డిటెక్టివ్ లు పోలీసులకి శత్రువులు కాదు. నన్నుకొట్టే అధికారం మీకు లేదు. నా స్థానంలో ఇప్పుడు నా మిత్రుడు వుంటే..."

నా మాటల్ని తుంచేస్తూ డేవిడ్ అర్చాడు, "వాడ్డూ యూ సే? యూ బ్లడీ."

"నెవర్ మైండ్." ప్రశాంతంగా అన్నాను. "ఇన్ స్పెక్టర్, నాకు పాల్ ని చూపిస్తారా?"

డేవిడ్ ఆగ్రహాన్ని అదుపులో వుంచుకు నేందుకు

తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తూ టేబిల్ మీద పిడికిలి బిగించి మరోసారి గుద్దాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, మీరు ఫ్రస్ట్రేషన్ కాంప్లెక్స్‌కి గురయ్యారు." అన్నాను మెల్లిగా.

"ఏమిటి నువ్వనేది?" గర్జించాడతను.

"మీరు నిరాశా భావంతో బాధపడుతోన్నారు."

డేవిడ్ ఛటుక్కున సుందర్ దగ్గరికి వెళ్ళి, "గెట్ దిస్ బిచ్ అవుటాఫ్ హియర్ అండ్ షో హిమ్ ది కార్ప్స్!" అంటూ అరిచాడు.

"యస్, సర్" అని బయటికి నడిచాడు సుందర్. అతని వెనక నేను వెళ్ళాను.

మూడు గదులు దాటి నాల్గవ గదిముందు ఆగాక సుందర్ నా ముఖానికేసి ఎగాదిగా చూశాడు కోపంగా. నేను నవ్వాను.

"కష్టాల్ని కొని తెచ్చుకున్నారు." అన్నాడతను కర్కశంగా.

"డిటెక్టివ్‌ల వృత్తి అపాయకరమైనది." అన్నా న్నేను.

ఇద్దరం గదిలోకి నడిచాం. టేబిల్ పైన తలవరకు గుడ్డకప్పిన శవంవుంది. సుందర్ ముఖంమీద గుడ్డ తొలగించి శవాన్ని చూపించాడు. నేను కెవ్వుమని అరుస్తూ వెనక్కి దూకాను. వెంటనే వసారాలో బూట్ల చప్పుడు విన్పించి.

"మీ ప్రాణమిత్రుడుకదూ?" సుందర్ అడిగాడు.

నా కాళ్ళు నేలకి అతుక్కుపోయాయి. శరీరం గజ గజ వణుకుతోంది. గొంతు ఎండిపోయింది. వెన్నులోంచి చలి పుట్టుక నస్తోంది.

డేవిడ్ లోనికి వచ్చాడు. నన్ను చూసి హేళనగా నవ్వి, "ఆక్సిడెంట్ లో చనిపోయాడు." అన్నాడు.

"ఆక్సిడెంట్! అదెలా జరిగింది?" అతని చేతులు పట్టుకుని అడిగాను.

"కారు కింద తలపెట్టాడు." అన్నాడు దేవిడ్.

"ఏమిటి మీరనేది? సూసైడ్?"

"చూసిన వారు అలా చెప్పడం లేదు, డియర్ యంగ్ బాయ్." అన్నాడు డేవిడ్, సిగరెట్ వెలిగించి "ఆక్సిడెంట్ లిబర్టీ కాంపౌండ్ దగ్గర జరిగింది. వెనక నుంచి ఓ పడవలాటి కారువచ్చి గుద్దింది. అతను అక్కడి కక్కడే."

"పడవలాటి కారు?"

"దటీజ్ రైట్!"

"ఇంపాలా?"

"తెలియదు."

"ఎవరూ చూడలేదా?"

"చూశారు కొందరు ఇంపాలా. కొందరు మెర్సిడిస్ మరికొందరు."

"నెంబర్ ఎవరూ చూడలేదా?"

"ఎవరూ చూడలేదు. దటీజ్ బాడ్ లక్! లుక్ బాయ్, ఈ కేసులో నీ జోక్యం అనవసరం."

ఉలిక్కిపడి చూశాను డేవిడ్ ని. అతను నా ముఖం మీదికి సిగరెట్ పొగ గుప్పుమని వదిలాడు.

"అది నీ హెల్త్ కి మంచిది." అన్నాడతను.

నేను చిన్నగా నవ్వి జేబులోంచి స్టేట్ ఎక్స్ ప్రెస్ తీసి వెలిగించి, విలాసంగా పొగవదులుతూ అన్నాను, "నా హెల్త్ కి ఏది మంచిదో నాకు తెలుసు మీ హెల్త్ కి

క్రోధం మంచిది కాదు."

"అంటే?" అన్నాడతను కళ్ళు చిట్లించి. సుందర్ భయంగా చూస్తున్నాడు నాకేసి.

"కోపం." అన్నాను మరోసారి పొగవదిలి, "మీరు నవ్వుతూ మాట్లాడలేరా?"

"డామిట్! షటప్ అండ్ గెటవుట్!"

"ఫ్రస్ట్రేషన్ కాంప్లెక్స్?"

డేవిడ్ హఠాత్తుగా పిడికిలి బిగించి నా కడుపులో గుద్దాడు. బాధతో మెలికలు తిరుగుతూ నేలమీద పడ్డాను. అతనువంగి నా జేబులోంచి సిగరెట్ పాకెట్ లాక్కొని, "మానర్‌లెస్ బ్రూట్." అన్నాడు.

నేను నెమ్మదిగా లేచి నిలబడి గోడ కానుకున్నాను. కడుపులో బాధతో ఆయాసం వస్తోంది. వళ్ళంతా చెమటలు పట్టింది.

"ఈ సిటీ కెందుకొచ్చావ్. చెప్పు!" అన్నాడతను నా దగ్గరికి వచ్చి.

"పాల్ రమ్మన్నాడు."

"పాల్ ఇక్కడి కెందుకొచ్చాడు? వై?"

"చావడానికి."

"అయితే నువ్వూ చావు!" అంటూ నా కడుపులో మళ్ళీ గుద్దాడు. డేవిడ్ నేను కోపం పట్టలేక చెయ్యెత్తి ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని కొట్టబోయాను. అతను నా చెయ్యి పట్టుకుని మెలేసి, "నీకు లా తెలుసా?" అనడిగాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, నా సహనాన్ని పరీక్షిస్తున్నారు!" అన్నాను ఆవేశంగా.

"ఈ దారుణం నేను సహించలేను. మీ ప్రవర్తన నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు. మరోసారి మీ చెయ్యి

నన్ను తాకితే నేను కమీషనర్ దగ్గరికి వెళ్ళవలసి వస్తుంది. మీ అసమగ్రతని సమర్థించుకునేందుకు నా పైన దౌర్జన్యం చేసి తృప్తి చెందకండి...లైసెన్స్డ్ డిటెక్టివ్ని అకారణంగా కొట్టేందుకు మీకు అధికారం లేదు!''

నా ఉపన్యాసం విని రెండు క్షణాలు తీక్షణంగా చూశాడు డేవిడ్.

''వెల్, వెల్, వెల్, మై బాయ్!'. అన్నాడతను నవ్వుతూ.

''నువ్వు పొలిటికల్ లీడర్వి గావు! అవునా? దటీజ్ రైట్, ఇకముందు ఇలాటి ఆవేశ పూరిత ఉపన్యాసా లిచ్చి నన్ను గాభరా పెట్టకు ఏమంటావు?''

''మీ గదిలోకి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందాం'' అన్నాను.

డేవిడ్ నా వీపుమీద గట్టిగా చరిచి, ''కమాన్!'' అన్నాడు.

ఎర్రబడ్డ ముఖంతో నేను కోపంగా చూశాను.

2

ఇన్స్పెక్టర్ డేవిడ్ సిగరెట్ పాకెట్ నాకు తిరిగి ఇచ్చేస్తూ, ''భయపడే వాళ్ళకి నేను శత్రువులా కన్పిస్తాను.'' అన్నాడు.

''నా కెదురు తిరిగిన వాళ్ళకి మిత్రుడిలా కన్పిస్తాను. మైడియర్ బాయ్, ఇక మనిద్దరం మిత్రులం నువ్వేదో కాంప్లెక్స్ అంటున్నావు...అలాటి దేమీ నాకు లేదు. నాకు డిటెక్టివ్లూ, డిటెక్టివ్ రచయితలూ నచ్చరు. ఏ మాత్రం సత్తువ లేని ప్రతి డిటెక్టివ్వూ ఒక షెర్లాక్ హోమ్స్లా కన్పించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. నిన్నూ ఇలాగే అంచనా వేసి నీ అసలు రూపమేమిటో తెలుసు

కున్నాను. నీ మీద ఇప్పుడు నాకు నమ్మకం కుదిరింది.''

''థాంక్స్.''

''నాపైన నీ కెలాటి దురభిప్రాయమూ లేదు కదా!''

''లేదు.''

''వ్యక్తిగతంగా కక్ష లేదు కదా!''

''లేదు.''

''అయితే సన్నద్ధం జేసుకున్నావు. గుడ్ ఇక ప్రస్తుత పరిస్థితి గురించి మాట్లాడుకుందాం. పాల్ నీ ఫ్రెండ్ అన్నావు కదూ?''

తలూపాను.

''పాల్ ఇక్కడికెందు కొచ్చాడో ఇకనైనా చెప్తావా?''

''చెప్పలేను.''

''నిన్నెందుకు పిల్చాడో చెప్తావా?''

''చెప్పలేను.''

''మైడియర్ యంగ్ డిటెక్టివ్, పాల్ ఇక్కడి కెందు కొచ్చాడో తెలిస్తే తప్ప కేసుముందుకు సాగదు!''

''ఎందు కొచ్చాడో మీరు వూహించ లేదా?''

''ఎలా?''

''పాల్ డిటెక్టివ్, అతని వృత్తి నేరాల్ని పరిశోధించటం. ఇప్పుడతను ఇక్కడి కెందు కొచ్చాడో అర్థమైందను కుంటాను?''

''అర్థమైంది. నువ్వు చెప్పనవసరం లేదు. నా ప్రశ్న నీ కర్థంగా లేదు. వెల్, నీకర్థమయేలా నే నడగలేదు. పాల్ ఏదో కేసు దర్యాప్తు చేయడానికి ఇక్కడి కొచ్చాడని వూహించగలను. కానీ ఆ కేసు ఏమిటో వూహించ లేను, మిస్టర్ అర్జున్.''

"నేనూ వూహించలేను."

"మనమిలా దాగుడుమూత లాడుకుంటే కేసు కదలదు!" డేవిడ్ బెదిరించాడు.

నేను రెండు క్షణాలు ఆలోచించాను. పాల్ ఏ కేసుని దర్యాప్తు చేస్తున్నాడో ఎవరికి తెలుసు? నాకు తెలియకుండా రహస్యంగా ఈ కేసుని ఒప్పుకునేందుకు కారణం ఏమిటి? చట్టవిరుద్ధమైన పనికి ఒప్పుకున్నాడా లేక క్లయింట్ కోరికపైన ఆ విషయాన్ని రహస్యంగా వుంచాడా? ఆ క్లయింట్ ఎవరు? అతను బెంగుళూరులో వున్నాడా లేక, హైదరాబాదులో వున్నాడా?

"మిస్టర్ డేవిడ్, మీతో దాగుడు మూతలాడడంలో నాకెలాటి ప్రయోజనమూ లేదు" అన్నాను చివరికి. "పాల్ ఇంతవరకు ఇలా ఎన్నడూ చేయలేదు. అవుట్ సైడ్ జాబ్ చూసేది నేను. అతనికి ఆఫీసు కదిలే అవసరం లేదు."

"బ్రతికి వుండగా పాల్‌ని నువ్వు చివరిసారిగా ఎప్పుడు చూశావు?"

"శుక్రవారం రాత్రి."

"శనివారం ఉదయం కన్పించలేదా?"

"లేదు."

"అయితే శనివారం ఉదయం ఇక్కడికి బయలుదేరాడు. అంటే శుక్రవారంరాత్రి బెంగుళూరులో అతడిని ఎవరో కలుసుకున్నారు. ఆ వ్యక్తి ఎవరు?"

"తెలియదు ఇన్‌స్పెక్టర్" అన్నాను. "పాల్ ఎక్కడ బస చేశాడో కనుక్కున్నారా!"

డేవిడ్ తలవూపి, "రాజధాని హోటలులో" అన్నాడు. "అతని పర్సులో హోటలుబిల్లు కన్పించింది."

సొరుగులోంచి పాల్ పర్సుతీసి అందులోంచి ఒక చిన్న కాయితం ముక్క తీసి టేబిలుపైన పర్చాడు డేవిడ్.

గది అద్దె చెల్లించిన తాలూకు రశీదు అది. గది శని వారం మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకి అద్దెకి తీసుకుని, ఆది వారం సాయంత్రం ఆరు గంటలకి తిరిగి అప్పగించాడు.

కానీ సోమవారం సాయంత్రం వరకూ ఎక్కడ వున్నాడు?

నా సందేహాన్ని డేవిడ్‌కి వెలిబుచ్చాను.

డేవిడ్ ఇలా అన్నాడు:

"పాల్ శనివారం మధ్యాహ్నం 'రాజధాని'లో గది తీసుకుని ఆదివారం సాయింత్రం ఖాళీ చేశాడు. వెల్, తిరిగి అదేరోజు రాత్రి మళ్ళీ తీసుకున్నాడు. అప్పటినుంచీ మరణించేవరకు ఖాళీ చేయలేదు. నే నా గదిని చెక్ చేశాను. నో క్లూస్!"

"తాళం చెవి ఎక్కడ వుంది?"

"కావాలా?"

తల వూపాను. అతను సొరుగులోంచి ఒక తాళం చెవి తీశాడు. నేను దాన్ని అందుకుని జేబులో వేసుకుని, "నేనొకసారి ఆ గదిని చెక్ చేస్తాను" అన్నాను.

డేవిడ్ తల వూపాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, ఆక్సిడెంట్ ఎలా జరిగిందో వివరి స్తారా?" అడిగాను లేచి నిలబడి.

డేవిడ్ గట్టిగా వూపిరిపీల్చి వదిలాడు. ఆ తర్వాత అన్నాడు:

"సోమవారం మధ్యాహ్నం లిబర్టీలో 'ఫియర్ ఓవర్ ది సిటీ' మాట్నీ చూసి బయటకి వచ్చాడు పాల్,

సమయం సాయంత్రం అయిదున్నరయింది. జీన్ పాల్ అంటే పడిచచ్చే జనం చాలామంది వున్నారిక్కడ.

ఆ రోజు మాట్నీ హౌస్ ఫుల్ అయింది. కాబట్టి ఆట వదిలాక బయట విపరీతమైన రద్దీ ఏర్పడింది. ఆ రద్దీలో పాల్ కి టాక్సీ గానీ, ఆటో గానీ దొరకలేదు.

జనం పూర్తిగా పలచబడ్డా అతను అక్కడే ఆటో కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. కాస్సేపయాక హిమాయత్ నగర్ వేపు నడక ప్రారంభించాడు. ఇంతలో వెనకనుంచి ఒక 'పడవ' లాటి కారు దూసుకవచ్చి అతడ్ని ఢీకొని ఒక్క క్షణం ఆలస్యం చేయకుండా తప్పించుకుంది.

అక్కడ ప్రత్యక్షంగా ఆ దృశ్యం చూసిన వారెవరూ ఆ కారుగురించి ఏమీ చెప్పలేకపోతున్నారు. ఆఫ్ కోర్స్. మేం అక్కడికి చేరుకునేసరికి ఆక్సిడెంట్ చూసినవాళ్లెవరూ లేదు. నెమ్మదిగా జారుకున్నారు. వాళ్ళకి సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి భయం. నేరస్తులకంటే ముందు పారిపోడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

ఆక్సిడెంట్ ప్రదేశాన్ని ఫోటోలు తీశాం. శవాన్ని తీసుకవచ్చేశాం. నువ్వీ శవాన్ని గుర్తించేవరకు పోస్ట్ మార్టమ్ చేయకూడదని నిశ్చయించుకున్నాం."

"ఇన్ స్పెక్టర్, ఇది ఆక్సిడెంట్ కాదు, మర్డర్. ఏమంటారు?" అడిగాను.

డేవిడ్ ఆలోచిస్తున్నాడు.

"ఇన్ స్పెక్టర్," మళ్ళీ అన్నాను. "లిబర్టీ నుంచి హిమాయత్ నగర్ వెళ్ళే రోడ్డుని వివరిస్తారా? రోడ్డు విశాలంగా వుంటుందా? ట్రాఫిక్ అధికంగా వుంటుందా? పేవ్ మెంట్ వుందా?"

డేవిడ్ అన్నాడు, "ఆ రోడ్డు విశాలంగా వుంటుంది,

కానీ చిక్కడపల్లి, నారాయణ గూడలో వుండేంత ట్రాఫిక్ వుండదు. పేవ్ మెంట్ వుంది గానీ, పాల్ ట్రాఫిక్ రూల్స్ పాటించ లేదు. రోడ్డుమీద నడుస్తున్నాడు."

"ఆ కారుని మీరెలా పట్టుకోదల్చారు?"

డేవిడ్ గర్వంగా నవ్వాడు. "ఏమిటి, నేను స్వయంగా ఆలోచించలేననుకున్నావా? పారిపోయిన సాక్షుల్ని ఆకర్షించి పంజరంలో బంధించే ప్లానొకటి తయారుచేశాను. రేపుదయం పత్రికల్లో ఈ ప్రకటన నీకు కన్పిస్తుంది. జాగ్రత్తగా విను: సోమవారం సాయంత్రం సుమారు అయిదున్నరగంటల ప్రాంతాల లిబర్టీ దగ్గర జరిగిన ఆక్సిడెంట్ గురించి సరైన వివరాలు అందించిన వారెవరైనా సరే వెయ్యిరూపాయల బహుమతికి అర్హులు.

అందించవలసిన వివరాలు:- ఆక్సిడెంట్ చేసిన కారు వివరణ, నెంబరు. ఆక్సిడెంట్ జరగేందుకు దోహదంచేసిన పరిస్థితులు. ఇది అనుకోని విధంగా డ్రైవరుపొరపాటువల్ల జరిగిన ఆక్సిడెంటా లేక, పథకం ప్రకారం చేసిన ఆక్సిడెంటా?...సో అండ్ సో. ఈ వివరాలన్నీ మీరు నేరుగా రాష్ట్ర క్రైంబ్రాంచ్ శాఖకుగాని, లేక మీ చేరువలో వున్న ఏ పోలీస్ స్టేషన్ కైనా గానీ అందించాలి - దట్సాల్."

ఈ ప్రకటన డేవిడ్ రేడియో అనౌన్సర్ స్టయిలులో చెప్పాడు.

"బాగుంది." అన్నాను.

"ఈ హిట్ - అండ్ - రన్ కేసు మీరెలా దర్యాప్తు చేస్తారో చెప్పమని ప్రెస్ రిపోర్టర్స్ ప్రాణాలు తీయగా వాళ్ళకీ ప్రకటన ఇచ్చి తృప్తిపరచాను." అన్నాడు

డేవిడ్.

ఆ తర్వాత నేను సెలవు తీసుకుని బయటకి వచ్చేశాను. ఆవరణదాటి గోడ్డెక్కుతోండగా వెనకనుంచి సుందర్ పరిగెత్తుకొచ్చాడు. నా చేతులు పట్టుకుని. "మీరు చాలా సాహసం చేశారు!" అన్నాడు కళ్ళు పెద్దవిచేసి.

నేనతడి భుజంతట్టి, "మేం స్వయం ప్రతిపత్తిగల నేరపరిశోధకులం." అన్నాను, "మేం ఎవరి ఆదేశాలనీ లక్ష్యపెట్టనవసరం లేదు. ఎవరికీ భయపడనవసరంలేదు. మీరు మీ అధికారికి భయపడకపోతే ఉద్యోగం వుండదు."

సుందర్ మెరుస్తున్న కళ్ళతో చూస్తూ, "ఐ కంగ్రాచ్యులేట్ యూ!" అన్నాడు. నేను 'థాంక్స్' చెప్పి బయలుదేరాను.

3

బేరర్ బిల్లు తెచ్చిపెట్టాడు. నేను ఇరవై రూపాయల నోటు అందించి పొమ్మన్నట్టు సైగచేశాను. హెడ్ క్వార్టర్స్ నుండి బయలుదేరినప్పటినుంచీ మనసంతా అస్వస్థంగా తయారైంది.

మాటిమాటికీ పాల్ రూపం కళ్ళముందు మెదులుతోంది.

పాల్ నవ్వని క్షణంలేదు. చిరునవ్వే అతని ఆయుధం. మంత్రించినట్టు వుండే తన చిరునవ్వుతో నేరస్తుల్ని పట్టుకోడం అతనికి చాలా తేలిక. అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తే మీరు హిప్నటిజానికి గురికాగలరు!

సార్జెంట్ శవంమీది గుడ్డ తొలగించినప్పుడు నేను చూసిన దృశ్యాన్ని వర్ణించలేను.

అమోఘమైన తెలివితేటలతో నిగూఢ రహస్యాల్ని

ఛేదించకల పాల్ తల పచ్చడయింది. అతని నల్లటి పెద వుల్ని చూస్తే తప్ప పాల్ అని గుర్తించలేం! కపాలం పగిలి మెదడు భాగాలన్నీ బయటికి వచ్చాయి. ముఖం నిండా రక్తం గడ్డకట్టుకుంది.

ఎంత ప్రయత్నించినా ఆ దృశ్యాన్ని మనసులోంచి తొలగించలేక పోతున్నాను. ఆకలి చచ్చిపోయింది. ఇటువంటి పరిస్థితిలో విస్కీ సేవిస్తేగానీ మనిషిని గాలేను. కాబట్టి బార్‌లో కూచున్నాను.

ఇది ఆక్సిడెంట్ కాదు, హత్య అని స్పష్టమవుతోంది. ఈ సిటీలో పాల్‌కి శత్రువులు లేరు. అతని క్లయింట్‌కి చెందిన వ్యక్తులు తప్ప! ఆ క్లయింట్ ఎవరో తెలుసుకోడం ఒక సమస్యగా మారింది.

నన్ను ఆ క్లయింట్ దగ్గరికి చేరవేసే క్లూ ఏదైనా పాల్ వదిలాడా?

బెంగుళూరులో నా కలాటి క్లూ దొరకదన్నది నిశ్చయం!

ఇక్కడ క్లూస్ సంపాదించేందుకు ఎలాటి ప్రయత్నాలు చేయాలో అర్థంకావడంలేదు. ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆ కారుని ట్రేస్ చేసేవరకు నేను సహనం వహించలేను.

నా మిత్రుని చంపిన శత్రువుని వీలైనంత త్వరలో పట్టుకుని, శవాన్ని తీసుకుని బెంగుళూరు కెళ్ళిపోవాలి.

పాల్ హోటల్ రూమ్ ఖాళీచేసి మళ్ళీ ఎందుకు తీసుకున్నాడు? అతడు ఎవరికీ తెలియకుండా బెంగుళూరు విడిచాడు. ఇక్కడ తను చేయవలసిన కార్యం ఆదివారం సాయంత్రానికల్లా పూర్తిచేశాడు. అతనికెవరి సహాయమూ అవసరం లేకపోయింది. పని ముగిశాక రూం ఖాళీ చేశాడు. కానీ మళ్ళీ బుక్ చేశాడు. ఎందుకు?

అతను కనుక్కున్న వివరాలు, లేదా పూర్తి చేసినపని అవ్ సెట్ అయింది. అతనికి నా సహాయం అవసరమని పించింది. అందుకే నాకు ట్రంకాల్ చేశాడు! అందుకే రూమ్ మళ్ళీ బుక్ చేసుకున్నాడు!

ఛటుక్కున లేచి, బార్‌లోంచి బయటికొచ్చి ఆటో వాడికి సైగ చేసి, 'రాజధాని'కి పోనివ్వమన్నాను.

ఏడు నిముషాల్లో హోటల్ చేరుకుని, ఆటోవాడికి ఫేర్ చెల్లించి చకచక లోనికి నడిచాను. కౌంటర్‌లో వున్న క్లర్కు నన్ను కస్టమర్ అనుకుని ఆహ్వానించాడు. అతని ముఖంలో చిరునవ్వు నేను నా ఐడెంటిటీ కార్డు చూపించినంత సేపేవుంది. ఛటుక్కున వెనక్కి జరిగి, "డిటెక్టివ్?" అన్నాడు ఆశ్చర్యపోతూ.

నేను అవునని చెప్పి, ఇన్‌స్పెక్టర్ డేవిడ్, పాల్ గది సోదా చేసిన విషయం అడిగాను.

"సర్, మిస్టర్ పాల్ ఎక్కడ వున్నారో, ఆయన కేమయిందో మా కంతుబట్టడం లేదు. మీ పోలీసుల రాక పోకలు చూస్తే ఆయన స్మగ్లింగ్ బిజినెస్‌లో వున్నారా అనిపిస్తోంది. ఈ మధ్య సిటీలో హషీష్ వ్యాపారం జోరుగా సాగుతోందని—" అతని మాటలకి అడ్డుతగిలి నేను అన్నాను, "మిస్టర్ పాల్ డిటెక్టివ్ అని మీకు తెలియదా? డిటెక్టివ్‌ని హత్యచేయడమన్నది పోలీసు అధికారిని చంపడంతో సమానం. మిస్టర్...?"

"జోగిందర్"

"మిస్టర్ జోగిందర్, డిటెక్టివ్ కృపాల్ హత్య చేయబడ్డాడు. ఇది చాలా సీరియస్ కేసు, మీరు నాతో సహకరిస్తారా? పాల్ నా ఫ్రెండ్."

అంతవరకూ ఆశ్చర్యంగా వింటోన్న క్లర్కు జోగిందర్,

సన్నగా వణుకుతూ అస్పష్టంగా గొణిగాడు, "మర్డర్!"

"నేను రిజిస్టర్ చెక్ చేయాలి" అన్నాను.

అతను షాక్ నుంచి తేరుకుని రిజిస్టర్ తెరిచాడు.

రిజిస్టర్‌లోని వివరాలు కాయితం ముక్క మీద వ్రాసుకున్నాను.

పాల్ శనివారం మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకి రూం తీసుకున్నాడు. బిజినెస్ పనిమీద బెంగుళూరునుంచి వచ్చినట్టు అందులో వుంది. బెంగుళూరులో ఇచ్చిన అతని అడ్రసు తప్పుడు అడ్రస్. ఆటోమొబైల్ బిజినెస్ డీల్ చేస్తున్నట్టు ఆ రిజిస్టర్‌లో వుంది. ఆ తర్వాత, ఆదివారం సాయంత్రం రూం ఖాళీ చేసినట్టువుంది.

జోగిందర్ మరో పేజీ తిప్పాడు.

ఆదివారం రాత్రి తొమ్మిది గంటలకి మళ్ళీ రూమ్ బుక్ చేసినట్టు అందులో వుంది.

"జోగిందర్, అతన్ని ఎవరైనా ఇక్కడ కలుసుకునేవారా?" అడిగాను.

"లేదు."

"ఫోన్ కాల్స్?"

"నో ఫోన్ కాల్స్. ఈ హోటల్లో వుండగా ఆయనకి ఒక్కసారికూడా ఫోన్ కాల్ రాలేదు. ఆయనకూడా ఫోన్ వుపయోగించలేదు. సర్, ఈ సిటీ ఆయనకు కొత్త అనుకుంటాను."

"ఆ అనుమానం ఎందుకొచ్చింది?"

"ఈ రోజు ఉదయం ఆయన లిబర్టీ థియేటర్ ఎంత దూరంలో వుందని అడిగారు."

"వెల్, అతను తరచు బయటికి వెళ్ళేవాడా, గదిలోనే వుండేవాడా?"

"పగలంతా గది కదిలేవాడు కాదు. రాత్రంతా బయట వుండేవారు. ఆయన బిజినెస్ నాకర్థంకాలేదు. స్మగ్లర్ కావచ్చని అనుమానించాను."

"ఆదివారం రాత్రి గదిలో వున్నాడా?"

"లేరు. ఉదయం నాలుగు గంటల ప్రాంతాల వచ్చారు."

"థాంక్స్ జోగిందర్, నేనొకసారి రూం చూసి వస్తాను." అన్నాను జేబులోంచి తాళంచెవి తీసి.

"విత్ ప్లెజర్. రూమ్ ట్వంటీ ఫోర్" అన్నాడతను.

రూం ట్వంటీ ఫోర్ తలుపుని తాళంచెవితో తెరిచి లోనికి తొంగిచూశాను. చీకటిగా వుంది. తడుముకుంటూ లోనికెళ్ళి స్విచ్ నొక్కాను.

హఠాత్తుగా గదిలో పరుచుకున్న వెలుతురులో ప్రతి వస్తువూ యథాస్థానంలో కన్పించాయి. గది నీట్ గా అలంకరించి వుంది. ఫోంబెడ్, పక్కన టీపాయ్ పైన టెలిఫోన్, టెలిఫోన్ డైరక్టరీ, గది మధ్య సోఫాసెట్, గదికి కుడివేపున బాత్ రూం, గదికి తూర్పు దిక్కున అద్దాల కిటికీలూ...

ఇవన్నీ నన్ను ఆకర్షించలేదుగానీ, బెడ్ మీద బ్రీఫ్ కేసు కొట్టొచ్చినట్టు కనబడుతోంది.

గబగబ అడుగులేసి బెడ్ పైన కూచుని బ్రీఫ్ కేసుని ముందుకి లాక్కున్నాను. పాల్ ఈ బ్రీఫ్ కేసుని స్విట్జర్లండ్ లో కొన్నాడు. ఇందులో ఒక రహస్యమైన అర వుంది. దాన్ని ఎవరూ కనిపెట్టలేరు, పోలీసులుకూడా! ఈ బ్రీఫ్ కేసు గురించి డేవిడ్ కు తెలియదు. కాబట్టి అతనికి ఏ క్లూ దొరకలేదు.

జరిగిన్న గాడ్ మర్డర్ కేసులో ఈ బ్రీఫ్ కేసు చాలా

ముఖ్యమైన పాత్ర వహించింది. పాల్ పొరపాటువల్ల అది నిందితుని చేతిలో పడింది. అందులోని రహస్యమైన అరలో నిందితుడ్ని పట్టిచ్చే సాక్ష్యం వుంది. బ్రీఫ్ కేసు నిందుతున్న చేతిలోపడ్డా ఆ సాక్ష్యం మాత్రం చెక్కు చెదరకుండా వుంది, తిరిగి ఆ బ్రీఫ్ కేసుని సంపాదించే వరకూ.

బ్రీఫ్ కేసు క్లిప్స్ తొలగించి మూత తెరిచాను.

తెల్లటి షర్టు, నల్లటి ప్యాంటు కన్పించాయి. వాటిని తీసి బెడ్ పైన పెట్టాను. ఆ తర్వాత రెండుమూడు ఆంగ్ల పత్రికలు కన్పించాయి. వాటిని గబగబ తిరగేసి చూశాను. ఆధారాలేమీ దొరకలేదు. ఆ తర్వాత బ్రీఫ్ కేసులోని ఒక్కో వస్తువునీ తీయసాగాను. టూత్ బ్రష్, పేస్టు, షేవింగ్ సెట్... మొదలైనవి వున్నాయి.

బ్రీఫ్ కేసు ఖాళీ అయ్యాక 'రహస్యఅర' తెరిచాను. ఛెంగున ఎగిరిపడ్డాను. చటుక్కున లేచి తలుపులోపలి నుంచి గడియవేశాను. గుండె వేగంగా కొట్టుకోనారంభించింది. తడబడుతున్న అడుగులతో బెడ్ చేరుకుని బ్రీఫ్ కేసులోకి తొంగిచూశాను.

అదే! సందేహంలేదు, అదే క్లూ! వణుకుతున్న చెయ్యి బ్రీఫ్ కేసులోనికి కళ్ళింది. ఆ క్లూని బయటికి తీశాను.

ఇర్వింగ్ వాలెస్ – "ది సెవెన్ మినిట్స్," ఆ పుస్తకంమీది అక్షరాలు కొట్టవచ్చినట్టు కనబడుతోన్నాయి. గబగబ పేజీలు తిరగేశాను. పేజీలమధ్య ఏమీ కన్పించలేదు. మొత్తం అయిదువందల తొమ్మిది పేజీలున్న ఆ పుస్తకాన్ని ఓపిగ్గా తిరగేయసాగాను. నాకేమీ అర్థంగావడం లేదు. ఈ పుస్తకంలో ఏముంది?

హఠాత్తుగా ఒకచోట నా చూపులు నిల్చాయి. 318 వ పేజీలో ఒక పేరాగ్రాఫ్ చుట్టూ గీత గీసివుంది. అందులో ఇలా వుంది:—

"She has no other person to speak to in a foreign country, to tell of her un-happy love or troubles or problems. Her family and friends were not in Paris. She was a stranger, an alien. She needed some one trust worthy and sympathetic with whom she might - how do you say? - get things off her chest. Because I was sympathetic, she confided in me, yes, and because I was sorry for her, I listened"

ఇది చదివాక నేను వేగంగా ఆలోచించాను. ఏమిటి దీని అర్థం? మళ్ళీ అకస్మాత్తుగా నా చూపులు మరోచోట నిలిచాయి. అదే పేజీ కిందిభాగంలో ఫుట్‌నోట్‌లో కొన్ని అంకెలున్నాయి: 622722. ఇవి ఇంకుతో వ్రాయబడ్డాయి.

పనిచేయడం మానివేసిన నా మెదడు తక్షణం తన కర్తవ్యం గుర్తించి ఆ అంకెలు ఫోన్ నెంబర్‌వి అని తెలుసుకుంది.

మరి ఆ పేరాగ్రాఫు అర్థమేమిటి?

వంటికి పట్టిన చెమట ఆరడానికి ఫుల్ స్పీడులో ఫ్యాను పెట్టి తిరిగి ఆలోచనల్లో పడ్డాను. ఈ క్లూ ఎంతో సందర్భానుసారంగా వుంది. ఈ క్లూ అతడ్ని కలుసుకున్న

క్లయింట్ గురించి వివరాలు వెల్లడిస్తోందనడంలో సందేహం లేదు.

ఈ పేరాగ్రాఫుని నేనిలా అనువదించి, పరిస్థితుల కనుగుణంగా అన్వయించాను:-

'తన విఫలమైన ప్రేమగురించీ, కష్టాలూ సమస్యల గురించీ చెప్పుకోడానికి ఆమెకి ఇలాటి పరాయి ప్రదేశంలో ఇంకెవరూ లేరు. ఆమె కుటుంబ సభ్యులుగానీ, స్నేహితులుగానీ బెంగుళూరులో లేరు. ఆమె ఈ సిటీకి కొత్త. పరాయి రాష్ట్రానికి చెందింది. తన గుండెలపైన బరువును తొలగించడానికి ఆమెకి సానుభూతి చూపించే, నమ్మకమైన మనిషి అవసరం వుంది. నాకు సానుభూతి వుంది కాబట్టి, ఆమె నన్ను నమ్మింది. అవును, ఆమెపై నాకు జాలి ఏర్పడింది కాబట్టి, ఆమె చెప్పింది విన్నాను.'

ఇప్పుడు నా మెదడు ఒక క్రమపద్ధతిలో ఆలోచిస్తోంది. ఈ క్లూ అందివ్వడానికి పాల్ కి సందర్భోచితమైన వివరణ దొరకడం నాకాశ్చర్యకరంగా వుంది. బహుశ అతను పగలంతా గదిలో కూచోని ఈ పుస్తకం చదువుతోండగా తనకి వర్తించే ఈ పేరాగ్రాఫు ఎదురైందేమో, యధాలాపంగా పెన్నుతో చుట్టూ గీశాడు.

ఇది యధాలాపంగా జరిగి వుంటే ఈ పుస్తకాన్ని రహస్యంగా ఎందుకు దాచాడు? యీ పేజీ క్రింద ఫోన్ నెంబరు ఎందుకు వ్రాస్తాడు?

పుస్తకం మిగతా పేజీలు తిరగేశాను. ఒక చిన్న కాయితం ముక్క దొరికింది. అందులో కన్నడ భాషలో యిలా వుంది:

నా ప్రియమైన అర్జున్ ...

ఈ క్లూ ఏమిటో తెలుసుకున్నాక దాన్ని నాశనం చేయడం మరువక!

నాకింకా ఆశ్చర్యంగా వుందిప్పుడు. ఎలాటి పరిస్థితిలో అతను ఈ ఉత్తరం వ్రాశాడో నా కిప్పుడు బోధపడు తోంది. తన ప్రాణానికి మోసం వుందన్న అనుమానంతో పాల్ ఇలాటి పనిచేశాడు. ఈ క్లూ సహాయంతో నేను అతని శత్రువుని పట్టుకుంటానని అతని నమ్మకం. ఈ ఫోన్ నెంబర్ అతడ్ని కలుసుకన్న స్త్రీదా లేక, శత్రువుదా? తెలుసుకోడం కష్టమేమీ కాదు. కానీ తన ప్రాణాలమీద తనకే నమ్మకం లేకుండా పాల్ ఇలాటి కేసుని ఎందుకు చేబట్టాడు?

అతనికి ఆడవాళ్ళంటే చెప్పలేనంత జాలి. వారి కష్టాల్ని చూడలేడు.

అతడిని కలుసుకున్న స్త్రీ ఏవో చిక్కుల్లో పడింది. ఆమె గుండెలపై బరువు తొలగించడానికి తగిన మనిషి కావాలి.

ఏమిటా గుండెలపైన బరువు? బ్లాక్‌మెయిల్? ఆమె ప్రేమలో విఫలమయి వుంటే ఎవరు బ్లాక్‌మెయిల్ చేస్తారు? 'ప్రేమలో విఫలం' అంటే ఆమెని ప్రేమించిన వాడు మోసం చేశాడా? ఇప్పుడామె గర్భవతా? ఈ విషయం తెలుసుకుని ఎవరైనా బ్లాక్‌మెయిల్ చేస్తున్నారా? అయితే ఆ బ్లాక్‌మెయిలర్ పీడ తొలగించ బూనుకొన్నాడా పాల్.

ఏదేమైనా ఆ స్త్రీ ధనవంతురాలని వూహించుకో వచ్చు. ఈ కేసులో కొన్ని లక్షలు ముట్టే అవకాశం వుందని పాల్ నాతో ఫోన్‌లో చెప్పాడు. లక్షలుముట్టే

కేసు ఇంతవరకు మోకు తగల్లేదు. అందుకే పరుగుపెట్టి ప్రాణాలు పోగొట్టుకుని వుంటాడు పాల్.

ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుని టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకుని, పక్కన డైరెక్టరీ చూసి విరమించుకుని రిసీవర్ పెట్టేశాను.

ఈ నెంబర్ హంతకుడిదైతే ఏం మాట్లాడాలి? ఆ స్త్రీదైతే ఏం మాట్లాడాలి? అవతల మాట్లాడేది ఎవరైనదీ తెలుసుకోడమెలా?

ఒక అయిడియా తట్టింది. ఇక అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను.

4

తిరిగి నా హోటల్ రూంకి చేరుకునేసరికి రాత్రి పదిన్నరయింది.

బట్టలు మార్చుకుని బెడ్ పైన మేను వాల్చాను. వేగంగా తిరుగుతోన్న సీలింగ్ ఫాన్ కేసి చూస్తూ మళ్ళీ ఆలోచించసాగాను.

పగలంతా గదిలో - రాత్రంతా బయట.

పాల్ ఇలా చెయ్యడానికి కారణమేమిటి? ఎక్కడికెళుతున్నాడు? ఎవరిని కలుసుకుంటున్నాడు? బ్లాక్ మెయిలర్ కి బుద్ధి చెప్పేందుకు రాత్రి సమయం ఎందుకు? అతడ్ని ఢీకొన్న పడవలాంటి కారు బ్లాక్ మెయిలర్ దేనా? అంత ఖరీదైన కారు బ్లాక్ మెయిలర్ దేనా? అంత డబ్బున్న మనిషి బ్లాక్ మెయిలింగ్ కి ఎందుకు తలబడ్డాడు?

లేక, ఆ కారు ఆ స్త్రీదా? ఆమె కారుని దొంగిలించి బ్లాక్ మెయిలర్ తనకి అడ్డుగా వున్న పాల్ ని చంపాడా?

ముందు ఈ ఫోన్ నెంబర్ ఎవరిదో కనుక్కోవాలి.

పక్కకి తిరిగి టీపాయ్ పైన వున్న టెలిఫోన్ రిసీవర్

అందుకని చెవిదగ్గర పెట్టుకున్నాను.

"యస్?" అంది ఆపరేటర్ గొంతు.

"622722 ఎవరిదో తెలుసుకోవాలి" అన్నాను.

"ఆ నెంబరెవరిదో మీకు తెలియదా?" అడిగిందామె.

"తెలియదు.ఎక్స్ఛేంజికి డయల్ చేసికనుక్కుంటూరా, దయచేసి?"

"మంచిది."

రెండు నిముషాల తర్వాత మళ్ళీ ఆమె గొంతు వినిపించింది. ఆమె గొంతు చెప్పలేనంత కంగారుగావుంది.

"ఈ నెంబర్ మీ కెక్కడ దొరికింది?! మీరు... మీరు..."

"అది టెలిఫోన్ నెంబర్ కాదా?"

"ఏ నెంబరైనా టెలిఫోన్ నెంబర్ అవుతుంది. మీరిచ్చింది సరైన నెంబరేనా?"

"మీరెందుకంత గాభరాపడుతున్నారు? ఆ నెంబర్ ఎవరిదో నాకు తెలియదు!"

"థాంక్ గాడ్! అయితే మరీ మంచిది. ఇలాటి సాహసాలు ఇక చేయకండి!"

"ఆపరేటర్ ఏమిటిది?"

"చూడండి, ఈ నెంబర్ ఒక పెద్ద ఇండస్ట్రియలిస్టది. ఇది అన్‌లిస్టెడ్ టెలిఫోన్ నెంబర్. డైరక్టరీలో దొరకదు! మీ కెక్కడ దొరికిందో నాకు తెలియదు. మీరు నిజంగా డిటెక్టివేనా?"

"లైసెన్స్ చూపిస్తాను."

ఆపరేటర్ నిట్టూర్చింది, "మిస్టర్ జమునాదాస్ మీకు తెలుసా?"

"ఈ సిటీ నాకు కొత్త."

"ఈ నెంబర్ ఆయన ప్రైవేట్ రూం టెలిఫోన్‌ది. ఆయనకి ఎంతో సన్నిహితులైతే తప్ప ఎవరికీ తెలియదు! అన్‌లిస్టెడ్ టెలిఫోన్ నెంబర్ అంటే ఏమిటో మీకు తెలుసనుకుంటాను. వీటిని పెద్ద పెద్ద బిజినెస్ మనుషులకి, పొలిటికల్ లీడర్స్‌కీ, ఇతర పెద్ద మనుషులకే కేటాయిస్తారు. మిస్టర్ జమునాదాస్ పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్త. దేశం నలుమూలలా ఆయనకి పరిశ్రమలున్నాయి. ప్రస్తుతం మీరున్న హోటల్ ఆయనదే!"

నేను అదిరిపడి అర్చాను, "వాట్!"

పకపక నవ్వింది ఆపరేటర్. "ఇంకా చెప్తాను వినండి, ఆయన గొప్పతనం! దేశం మొత్తంమీద ఆరు హోటల్సు వున్నాయి ఆయనికి. కొడైకెనాలు హిల్ స్టేషన్‌లో ఆరు కేబిన్స్ వున్నాయి. తిరుపతి కొండలపైన మూడు కాటేజిలున్నాయి. ఈ సిటీనుంచి వెలువడే 'నైఫ్' పత్రిక ఆయనదే...ఇంకా_"

"స్టాపిట్!" అర్చాను, "మీరేం చేస్తున్నారో తెలుసా?"

"నాకు తెలిసింది చేస్తున్నాను."

"మీ యజమానికి మోసం చేస్తున్నారు!"

"నా యజమాని నన్ను మోసం చేసినప్పుడు_"

"ఏమిటి మీర నేది?"

"ఆయనవల్ల నేను మోసపోయాను."

"మీరు ఆయన డబ్బుని చూసివుంటారు."

"ఆయన ఎందర్ని మోసం చేశారో మీకు తెలియదు!" అర్చిందామె.

నాకు పాల్‌ని కలిసిన స్త్రీ జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆమె

ప్రేమలో వైఫల్యం పొందింది జమునాదాస్ వల్లనేనా? అయితే ఆ కారు జమునాదాస్ దేనా? నా గుండె వేగంగా కొట్టుకుంది...

అతడిని నేను ఎదుర్కోగలనా!

తేరుకుని ఫోన్‌లో అన్నాను, "చూడండి ఆపరేటర్, మీ పేరేమిటి?"

"రేవతి" అందామె.

"వెల్, మీ డ్యూటీ ఎప్పటివరకు?"

"మరో అరగంట."

"అప్పుడు మనం ఏకాంతంగా కలుసుకోవచ్చా?"

"ఎక్కడ?"

"మీరే చెప్పండి."

రెండు క్షణాలు మౌనం తర్వాత అందామె, "మా యిల్లు చిక్కడపల్లిలో. ఇక్కడనుంచి బయలుదేరి నడిచి వెళదాం. దారిలో మాట్లాడుకోవచ్చు. ఏమంటారు? మీ కభ్యంతరం లేకపోతేనే ఒప్పుకోండి."

నేను థాంక్స్ చెప్పి లైను కట్ చేశాను.

ఏం చేయాలో తోచలేదు. బిజినెస్ మాగ్నెట్ జమునాదాస్ పేరు, అతని వివరాలు వినగానే నా ప్రాణా లెగిరిపోయాయి. ఇక ధైర్యం ఎక్కడిది? అతడు హంతకు డని నేను నిరూపించినా అందరూ నవ్వి హేళనచేస్తారు. సమాజంలో ఇలాటి వ్యక్తుల స్థానం ఏమిటో నాకు తెలుసు.

పోలీసు సహాయంతో విజయం సాధిస్తానన్న నమ్మకం కూడా నాకు లేదు! నేనెవరినో, ఎందుకొచ్చానో దాస్‌కి తెలిస్తే నా ప్రాణాలు నాకు దక్కుతాయన్న నమ్మకం కూడా లేదు! పాల్‌కి పట్టిన గతి నాకూ పట్టవచ్చు.

ఇప్పుడు నా ఆలోచనలు మరో విధంగా రూపుదిద్దుకున్నాయి. ఆ స్త్రీని ఎవరూ బ్లాక్ మెయిల్ చేయటం లేదు. జమునాదాస్ ఆమెని మోసంచేశాడు. ఆమెదగ్గర ఆధారాలున్నాయి. ఆమె అతడిని తప్పకుండా పెళ్ళి చేసుకోవాలి. అందుకు పాల్ ని ఎన్నుకుంది. తన సమస్యని చెప్పింది.

పాల్ ఆ ఆధారాలతో దాస్ని ఆమెతో పెళ్ళికి బలవంతం చేశాడు. ఆ ఆధారాలు దాస్ పరువుకి సంబంధించినవి. అతను పెళ్ళికి ఒప్పుకోకపోతే పాల్ తాపీగా పత్రికాఫీసుకి వెళ్ళి ఆ వివరాలని అందిస్తాడు. ఇక దేశంలో ఎక్కడా దాస్కి పరువు మిగలదు! అందుకే పాల్ని చంపాడు.

ఈ కేసులో వున్న సగం మిస్టరీ తేలిపోయింది...

సరిగ్గా పదకొండు గంటలకి హోటలు బయటకివచ్చి నిలబడ్డాను ఆమెకోసం ఎదురుచూస్తూ. రెండు నిమిషాల తర్వాత ఆమె కన్పించి చెయ్యి వూపింది. నేనామెను సమీపించాను.

ఆమెకి ఇరవై ఏళ్ళుంటాయి, సుమారు నా అంత ఎత్తు వుంది. చామన చాయ వర్ణం. ఎప్పుడూ నవ్వే ముఖం. పెద్ద కళ్ళు.

''నమస్తే'' అందామె. నేను ప్రతి నమస్కారంచేసి ''పదండి'' అన్నాను.

ఇద్దరం నడక ప్రారంభించాం. నేను బస చేసిన హోటలు పేరు ఇరోస్. తిలక్ రోడ్ లో వుంది. తిలక్ రోడ్ నుంచి చిక్కడపల్లి వెళ్ళాలంటే చాలాదూరం. నడిచి వెడితే గంటకి పైగా సమయం పడుతుంది.

''నాకేమీ అర్థంగావటంలేదు'' అన్నాను సంభాషణ

ప్రారంభిస్తూ.

"జమునాదాస్ గురించి నేను చెప్పింది అర్థమైందను కుంటాను?" అందామె రోడ్డుకేసి సూటిగా చూస్తూ.

నేను తలవూపి, "మీ గురించి అర్థం కాలేదు" అన్నాను.

ఆమె నిట్టూర్చింది, "దాస్ నాపైన దౌర్జన్యం చేశాడు!"

"అయితే ఆ హోటలులో ఎందుకు పనిచేస్తున్నారు?"

"విధిలేక! ఇంకెక్కడా ఉద్యోగం దొరకలేదు. పైగా దాస్ మీద దెబ్బతీయాలని చూస్తున్నాను."

"మీ రహస్యాల్ని నాకు ధైర్యంగా ఎలా వెల్లడిస్తున్నారు మీరు?"

"డిటెక్టివ్‌లు రహస్యాలు దాచగలరు కాబట్టి. నాకు మీ సహాయం కావాలి కాబట్టి."

"వెల్, నేను మీకు ఏం సహాయం చేయాలో వివరిస్తారా?" అన్నాను.

"వివరిస్తాను."

"నేను మీకు సహాయం చేయగలనని ఎలా అనుకున్నారు?"

ఆమె నవ్వింది, "మీరా టెలిఫోన్ నెంబర్ గురించి అడిగినప్పుడే నా కనుమానం వేసింది. ఆ నెంబర్ ఎవరికీ తెలిసే వీలులేదు! నేను వెంటనే కీబోర్డ్ చూసాను. రూమ్ ట్వంటీఫోర్‌లో డిటెక్టివ్ అర్జున్ వుంటున్నట్టు తెలుసుకున్నాను. ఆ నెంబర్‌తో డిటెక్టివ్‌కి పనేమిటి? నా అనుమానం ధృవపడింది. దాస్ ఏదో చిక్కుల్లో పడ్డాడు. పైగా మీరు బెంగుళూర్ నుండి వచ్చారు. దాస్ మీద మీరేదో వలపన్నుతున్నారు. అందువల్ల నాకు

సహాయపడతారని అనుకున్నాను."

"వెరీగుడ్. నేనేం చేయాలి?"

"ఈ హోటల్లో నేను మూడు నెలల నుండి పని చేస్తున్నాను. పదిహేనురోజుల క్రితం డ్యూటీదిగాక రిక్షాలో యింటికెళుతోన్నాను. దారిలో నన్ను ఒక కారు అటకాయించింది. అందులోంచి ఒకవ్యక్తి దిగాడు. అతడ్ని అంతకుముందెన్నడూ నేను చూడలేదు. ఆ తర్వాతా ఎప్పుడూ చూడలేదు. అతడిపేరు రజాక్ అని తెలిసింది. రెడ్ కలర్ బెంజ్ కారు.

అతడు నన్ను బెదిరించి కార్లో ఎక్కించాడు. రిక్షా వాడ్ని బెదిరించి పంపేశాడు. కారెక్కడికి వెళ్ళిందో నాకు తెలియదు, కానీ, ఆరాత్రి నాపైన దౌర్జన్యం చేసిన వ్యక్తి జమునాదాస్ అని తెలిసింది. జమునాదాస్ని నేనెప్పుడూ చూడలేదు. నన్ని హోటల్లో మేనేజరు నియమించాడు. మీరు దాస్ని పట్టి శిక్షిస్తే నాకు సహాయం చేసిన వారవుతారు."

"జమునాదాస్ నార్త్ ఇండియనా?"

"అవును. అతనికి పాతికేళ్ళ భార్యవుంది—రేణుక. అతనికి ఏభైయేళ్లుంటాయి. ఆమె రెండవ భార్య."

కొంతదూరం మౌనంగా నడిచాక మళ్ళీఅంది, "నిజంగా మీకు దాస్ని ఎదుర్కొనే ధైర్యం వుందా? అతడేం చేశాడు?"

"హత్యచేశాడు, నా సహ డిటెక్టివ్ పాల్ని."

"గాడ్!"

"దాస్ని వదలిపెట్టను. రేవతీ, అతని క్యారెక్టర్ మంచిది కాదా?"

"ఈ సిటీలో అంతటి దుర్మార్గుడెవరూ లేరు,"

ఆ తర్వాత ఈ కేసుని నేనెలా హేండిల్ చేయాలో ఆలోచించుకుని ఆమె పైన ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాను.

"రెడ్ కలర్ బెంజి జమునాదాస్ దేనా?"

"అవును."

"లైసెన్స్ నెంబర్ తెలుసా?"

"తెలుసు. ఆ కారుని రెండు మూడుసార్లు చూశాను. MSQ 9000."

"జమునాదాస్ ప్రయివేట్ రూం ఎక్కడుంది?"

"అతనింట్లోనే రెండవ అంతస్తులో."

"ఇల్లెక్కడ వుంది?"

"బంజారా హిల్సులో."

"అడ్రసు చెప్పండి."

చెప్పిందామె.

"మీరు నన్ను కలుసుకున్నారని దాస్‌కి తెలిస్తే ఏమవుతుంది?"

"మీరెవరో ఆయనకి తెలియదు."

"కీబోర్డులో నాపేరు వుంది."

"ఆయన హోటలుకి రాడు!"

"వెరీగుడ్" అన్నాను. "దాస్ అంతు చూసేవరకు నేను హోటలు కదలను. రేపుదయం నేనతడి యింటికి వెళ్ళి కలుసుకుంటాను. ఏ సమయంలో యింట్లో వుంటాడు?"

"ఉదయం తొమ్మిదివరకు." అందామె. "మిస్టర్ అరుణ్, నాకు చాలా భయంగా వుంది. దాస్‌ని రెచ్చగొట్టడం మీతరం కాదు. అతడితో ఢీకొన్న పోలీసు వాళ్ళే నామరూపాల్లేకుండా పోయారు! మీదగ్గర ఏ సాక్ష్యంవుంది, అతడిని హంతకుడిగా నిరూపించడానికి?"

"ఏమీ లేదు. రేపుదయం నేనతడ్ని పరిచయం చేసుకో బోతున్నాను. దోషిగా పట్టుకోవడంలేదు" అన్నాను.

"కానీ మీ స్నేహితుడికి పట్టిన గతి మీకూ..."

"మీరు భయపడకండి! సాహసం మగవాడి లక్షణం. నో ఆర్గ్యుమెంట్" అన్నాను.

ఆమెని ఇంటికి చేరవేసి, ఆటోలో హోటలు చేరుకున్నాక జమునాదాస్ గురించి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయాను.

5

బంజారా హిల్స్‌లో జమునాదాస్ భవనం అధునాతనంగా నిర్మించబడింది.

మెయిన్ గేటునుంచి భవనం చేరుకోవాలంటే రెండు ఫర్లాంగులు వెళ్ళాలి. చుట్టూ వున్న ప్రహరీగోడ నానుకుని పొడవాటి వృక్షాలు పెరిగాయి. కాబట్టి బయటనుంచి భవనం కన్పించదు. కానీ గేటుముందు గూర్ఖా కన్పిస్తాడు.

ఆ గూర్ఖాకో స్టేట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ ఆఫర్ చేసి పేరు తెలుసుకున్నాను.

"దిలావర్ సింగ్" చెప్పాడతను.

నేనతని ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాను, నాకు పనికి వచ్చే లక్షణాలేమైనా వున్నాయేమోనని. తెల్లటి అతని ముఖంలో ఇట్టే ఆకర్షించగల గుణముంది. కానీ నేనతడ్ని ఆకర్షించాలి. అందుకు ఏ మంత్రం ప్రయోగించాలి? అతడిలోని బలహీనతని ఎలా కనిపెట్టాలి?

మళ్ళీ అతడి ముఖాన్ని చూశాను.

ఉషారుగా కాలుస్తున్నాడు సిగరెట్. అతడి కళ్ళలో తృప్తి కన్పిస్తోంది.

"ఈ సిగరెట్ నా మిత్రులకి తప్ప ఆఫర్ చేయను,"

అన్నాను.

"నిజం?"

"నూరుపాళ్ళు."

"నేను మీ స్నేహితుడ్నా? నాకు తెలియదే? మిమ్మల్నింతవరకు_"

"ఇప్పుడు చూశావుగా? వెల్, నీతో స్నేహం మంచి కాలక్షేపం. ఇక్కడ కూచోడం తప్ప నీకేపనీ వుండదు. కాస్సేపు కబుర్లాడుకుందామా?"

దిలావర్ మెరుస్తున్న కళ్ళతో చూశాడు.

"ఇది గొప్ప అదృష్టం!" అర్చాడాతను. "ఈ బంజారా హిల్సు ప్రాంతమంతా మార్షల్ లా విధించినట్టు చడీచప్పుడూ లేకుండా - సరే, మచ్చుకి ఒక్కమనిషి కన్పించడు ఈ వీధుల్లో. నేనిక్కడ ఎంత విసుగెత్తిపోయానో - సరే, ఏమన్నారు? మీతో కబుర్లా!?"

"అవును" అన్నాను. అతని ముఖం హఠాత్తుగా విచారంగా మారింది.

"ప్చ్, లాభంలేదు. కబుర్లాడాలంటే నా ఎదురుగా టీ కప్పు వుండాలి." అన్నాడతను. ఈ చుట్టుపక్కల టీ ఎక్కడా దొరకదు!

అతని వీక్ పాయింట్ కనిపెట్టేశాను. "అయితే ఒక పని చేద్దాం" అన్నాను మరో సిగరెట్ అందిస్తూ. "సాయంత్రం మనం హోటల్లో కలుసుకుందాం. కావలసినంత టీ తాగు. కానీ కబుర్లుమాత్రం చెప్పు!"

దిలావర్ కిచకిచమని నవ్వాడు. "ఏ హోటల్లో కలుసుకుందాం?"

"నీ యిష్టం."

అతడు కుడిచెయ్యి నుదుటి కానించుకుని కాస్సేపు

ఆలోచించాడు.

"గోల్కొండ క్రాస్ రోడ్స్‌లో ఒక హోటలు వుంది, అక్కడికి వస్తారా? అక్కడికి నా యిల్లు దగ్గర. సాయంత్రం ఆరు గంటలకి నా డ్యూటీ పూర్తవుతుంది. ఏమంటారు?" అడిగాడతను.

ఇంతలో ఒక కారు గేటులోంచి బయటికి వచ్చింది. ఉలిక్కిపడ్డాను. రెడ్ కలర్ బెంజ్: MSQ 9000.

డ్రైవింగ్ సీట్‌లో ఒక వ్యక్తి వున్నాడు. కార్లో ఇంకెవరూ లేరు. బ్లూ కలర్ జీన్స్‌లో వున్న ఆ మనిషి చాపలా వున్నాడు. పిల్లి కళ్ళు, నున్నగా గీసుకున్న గడ్డం, చెంపల కిందివరకు వచ్చిన సైడ్ లాక్స్, వుంగరాల జుత్తు. ఇదంతా గమనిస్తోన్న నేను హఠాత్తుగా వులిక్కిపడ్డాను.

అతడి లావాటి పెదవుల మధ్య బీడీముక్క వుంది.

కారు దూసుకుపోయాక దిలావర్‌ని అడిగాను, "అతడెవరు?"

"మా బాస్‌కి నమ్మకమైన మనిషి" అన్నాడు దిలావర్. "అతడికి వంద గజాల దూరంలో వుంటే ఎవరికైనా మంచిది."

"పేరేమిటి?"

"రజాక్."

రజాక్! రక్తప్రసరణ ఆగిపోయింది. కార్లో అతడ్ని అనామకుడిగా చూసినప్పుడు నాకు భయం వేయలేదు. కానీ పేరు తెలుసుకున్నాక చెప్పరాని భయంపట్టుకుంది.

"దిలావర్, నేను లోనికెళ్ళడానికి ఎవరి అనుమతి తీసుకోవాలి?" అడిగాను వెంటనే.

"నా అనుమతి" అన్నాడతను.

ఛటుక్కున గేటులోంచి లోనికెళ్ళి చకచక నడిచాను. లోపలి పరిసరాలు నాలోని భయాన్ని దూరం చేశాయి. కానీ బంగళా మెట్లు ఎక్కుతుండగా నా కాళ్ళు సహకరించకుండా వణకసాగాయి.

వసారాలో వరసగా సోఫాలున్నాయి. ఆ సోఫాల్లో ఆరుగురు కూచొని వున్నారు. పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్ అని వాళ్ళ వాలకం చెబుతోంది. వాళ్ళంతా నాకేసి తదేకంగా చూస్తోంటే నేను తల వాల్చుకుని గబగబ వెళ్ళి వాళ్ళ పక్కన కూచున్నాను.

ఇంతలోనే లోపలినుంచి ఒక వ్యక్తి బయటికి వచ్చి, "మిస్టర్ పరోటా, యూ ఆర్ వెల్కమ్" అన్నాడు. సన్నగా పొడుగ్గా సూట్లోవున్న వ్యక్తి లేచి లోనికెళ్లాడు. అతడ్ని పిల్చిన వ్యక్తి నా దగ్గరికి వచ్చి ఎగాదిగా చూసి "ఎవరు మీరు?" అన్నాడు హిందీలో.

"మిస్టర్ దాస్‌ని కలుసుకోవాలి" అన్నాను.

"మీ పేరు?"

చెప్పాను.

"మీ పేరులో అపాయింట్ మెంట్ లేదే?"

"నేను అత్యవసరంగా వచ్చాను."

"ఏ అవసరంలో వచ్చినా ముందు అపాయింట్ మెంట్ కావాలి" అన్నాడతను కఠినంగా.

"మీ రెవరు?" అడిగాను నెమ్మదిగా.

"మిస్టర్ దాస్ సెక్రటరీని."

నేను జేబులోంచి విజిటింగ్ కార్డు తీసి, "ఇది ఆయన కిస్తారా?" అన్నాను.

అతడాశ్చర్యపోయి కార్డు లాక్కుని ఛటుక్కున లోని కెళ్ళాడు. మరు నిముషం తర్వాత మిస్టర్ పరోటా విసు

మ్మంటూ బయటికి వచ్చాను. ఏం జరిగి వుంటుందో నాకు తెలుసు. నా కార్డు చూసి అతడ్ని పంపించేశాడు దాస్.

మరో నిముషం గడిచాక సెక్రటరీ తిరిగివచ్చి నన్ను పిల్చాడు.

నా శరీరం చల్లబడింది.

గుండెలో సుత్తి పోట్లు ప్రారంభమయ్యాయి. లోనికి అడుగులేస్తోంటే నేను క్షేమంగా తిరిగి రాగలనా అని అనుమానం కలిగింది.

సెక్రటరీ ముందు నడుస్తున్నాడు. అతనో గది ముందాగి స్వింగ్ డోర్ ముందుకు నెట్టాడు. రివ్వుమని చల్లటిగాలి ముఖానికి కొట్టింది. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంది. శరీర మంతా చల్లబడి వణుకు ప్రారంభమైంది.

"లోనికెళ్ళండి." అన్నాడతను, డోర్ తెరిచి పట్టుకుని.

నేనతడ్ని చూసి బలహీనంగా నవ్వి లోనికి అడుగేశాను.

విశాలమైన ఆ గది అలంకరణ చూడగానే కళ్ళు చెదిరాయి. ఎదురుగా ఖరీదైన టేబిలు వెనక భారీ మనిషిని చూడగానే ప్రాణాలెగిరి పోయాయ్.

ఖరీదైన సూట్‌లో వున్న ఆ మనిషికి నలభై అయిదేళ్ళుంటాయి. తల వెంట్రుకలు చాలావరకు నెరిశాయి తెల్లటి వర్ణం, చురుకైన కళ్ళు, పొట్టి చేతులు, వెడల్పాటి చెవులు, ఎర్రటి పెదవులు.

అతని ఎడమచేతివేపు వరసగా నాలుగు టెలిఫోన్లున్నాయి. కుడిచేతివేపు ఆష్‌ట్రే, ఎదురుగా కొన్ని ఫైళ్ళు, ఇతర కాయితాలూ వున్నాయి.

టేబిలు ముందు నాలుగు ఖరీదైన కుర్చీలున్నాయి.

అతని చురుకైన నల్లటి కళ్ళు నన్నొకసారి ఆపాద మస్తకమూ పరికించాయ్. ఆ తర్వాత అతని ఎర్రటి పెదవులు విచ్చుతుని చిరునవ్వు వెలువడింది.

నేను ధైర్యంగా వెళ్ళి అతని ఎదురుగా కుర్చీలో కూచున్నాను. రెండు క్షణాలు నా ముఖంలోకి తన చూపుల బాణాలు విసిరి ట్రేలో వున్న విజిటింగ్ కార్డ్ అందుకున్నాడు. నేను వూపిరి బిగబట్టాను.

"ఈ కార్డు మీదేనా?" అడిగాడతను.

"అవును" అన్నాను.

"వెల్, వచ్చిన పనేమిటి?"

"నా కో-డిటెక్టివ్ మీకు తెలుసనుకుంటాను?"

అతని కళ్ళు ఉలిక్కిపడ్డాయ్. "నన్ను కలుసుకున్న మొదటి డిటెక్టివ్ మీరే!" అన్నాడతను.

"నో సర్, మీరు పొరబడ్డారు. పాల్ డిటెక్టివ్ అని మీకు తెలియదు. మిమ్మల్ని కలుసుకున్న మొదటి డిటెక్టివ్ అతనే!" అన్నాను.

జమునాదాస్ ఉగ్రుడయ్యాడు. అతని బొటనవేలు కాలింగ్ బెల్ ను నొక్కింది. తలుపు తెరుచుకుని సెక్రటరీ వచ్చాడు.

"రజాక్ ని పిలువ్!" అరిచాడు దాస్. నేను గజగజ వణికాను. రజాక్ బయటికి వెళ్ళినట్లు గుర్తుంది. ఇప్పుడు తిరిగి వచ్చాడేమో.

సెక్రటరీ తలవూపి అదృశ్యమయ్యాడు. రెండు నిముషాల తర్వాత రజాక్ తో ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

రజాక్ ని చూసి దాస్ చిటికవేసి సైగచేశాడు. రజాక్ బూట్లు టకటక లాడించుకుంటూ నా దగ్గరికి వచ్చాడు.

వెన్నులోంచి చలిపుట్టుక వచ్చింది. అతను నా వెనక నిలబడివున్నాడు. గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుని తెరిచాను, అంతే!

రజాక్ నా ముఖంలో ముఖం పెట్టి చూస్తున్నాడు. ఛటుక్కున భయంతో ముఖం తిప్పుకున్నాను. అతను విషపునవ్వు నవ్వి, తలవూపి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇదంతా ఏమిటో నాకర్థంకాలేదు.

కానీ, నేను బయటికెళితే కళ్ళు హూనమవడం ఖాయమని తర్వాత వూహించాను.

"డిటెక్టివ్ గారూ, మీరు దారితప్పి ఇటు వచ్చారని నా అనుమానం."

జమునాదాస్ మాటలకి తేరుకుని అతని ముఖంలోకి చూశాను.

"లుక్, యూ పూర్ డిటెక్టివ్!" మళ్ళీ అన్నాడతను. ఈసారి అతని గొంతులో హెచ్చరిక వుంది, "నా విలువైన కాలాన్ని ఇప్పటికే చాలా వేస్ట్ చేశావు! నేనెవరినో ఇంకా సరిగా నీకు తెలియదు. సేఠ్ జమునాదాస్ పేరు ఈ సిటీలో ఎవరైనా వింటే గజగజలాడతారు. నువ్వు నన్ను అపాయింట్ మెంట్ లేకుండా ధైర్యంగా కలుసుకోడం నాకానందంగా వుంది! ఆనందంగా వుంది! వెల్, మిస్టర్ పాల్ ఎవరో నాకు తెలియదు, దయచేస్తావా?"

అతను ఏకవచనంలో సంబోధిస్తోంటే పరిస్థితి విషమించిందని వూహించాను.

లేచి నిలబడి అతనికి నమస్కారం చేశాను.

"మిస్టర్ దాస్, దురదృష్టవశాత్తు నిన్న సాయంత్రం మీ కారు నా స్నేహితుడిని ఢీకొంది. అతను మరణించాడు. మీ కారు తప్పించుకుంది. ఆ పేపర్లో మీరు ప్రకటన

చదివే వుంటారు. ఇక మీ కారు, మీదూ తప్పించుకునే అవకాశం లేదు. డ్రైవర్ పొరపాటువల్ల ఆక్సిడెంట్ జరిగిందని మీరు ఒప్పుకుంటారనుకున్నాను. అలా జరగ లేదు. ఇక ఈ ఆక్సిడెంట్ కావాలని చేసిందని అనుకో వచ్చా?'' అనడిగాను.

''వాట్ నాన్సెన్స్ యూ ఆర్ స్పీకింగ్!''

''మీరు మర్డర్ కేసులో ఇరుక్కుంటారు. నేరం ఒప్పు కుంటే శిక్ష తగ్గవచ్చు.''

''నువ్వు ఎవరి తరఫున వచ్చావు?''

''ఎవరి తరఫునా రాలేదు. పాల్ కి న్యాయం జరగడం కోసం వచ్చాను.''

పగలబడి నవ్వాడు దాస్.

''అలాగా? ఈ సిటీలో ఏ కాన్ స్టేబిలునయినా అడుగు, నాగురించి ఏం చెబుతాడో? 'జమునాదాస్! ఆయనజోలికి వెళ్ళే ధైర్యం చేయం!' ''

నేను నవ్వాను.

''మీ గురించి కమీషనర్ ని అడిగి తెలుసుకుంటాను, ఆయన ఏం చెబుతాడో - డియర్ దాస్, పాల్ చని పోయినప్పుడే మీ జాతకం తిరగబడిందని తెలుసుకోండి'' అన్నాను.

దాస్ ఏదో అనబోయాడు, నేను వెనక్కి తిరిగి తలుపు వేపుకి నడిచాను. కానీ, బయటికి వెళితే ఎలాటి పరిణామం ఎదుర్కోవాలో అంతుబట్టలేదు. రజాక్ అకస్మాత్తుగా నాపైన దాడిచేస్తే నా బ్రతుకు ఇక్కడే క్లైమాక్స్ కి చేరుకుంటుంది. నా శవం ఆరడుగుల గోతిలోకి వెళుతుంది.

చెమట తుడుచుకుని వెనక్కి తిరిగి అన్నాను, ''మిస్టర్ దాస్, మిమ్మల్ని ఎదిరించేవారు ఈ సిటీలో లేక

పోవచ్చు. ఇండియాలో ఇదొక్కటే సిటీకాదనీ, ఇంత కంటే పెద్ద సిటీలున్నాయని మరువకండి!"

6

దిలావర్ చెయ్యి పట్టుకుని గోడపక్కకి లాగాను.

అతను ఆశ్చర్యపోయి చూశాడు. నేను చిన్నగానవ్వి, "కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి" అన్నాను.

ఏమిటన్నట్టు చూశాడతను.

"నీ బాస్ భార్య ఎక్కడ వుంది?"

"నన్నడక్కండి! నాకు భయం!" వెనక్కి జరిగిపోయి అన్నాడతను.

"ధైర్యానికి గూర్ఖాలని మించినవారు లేరనుకున్నాను. నువ్విలా..."

"ష్ ష్!" నా నోరు మూశాడు. "ఆయన భార్యతో పనేమిటి?"

"ఆమె అంటే నీకు భయమా?"

"బాస్‌కే భయం! మొదటిభార్య చాలా మంచిది. ఈ రెండవభార్య, రేణుక, ఈ కాలపు అమ్మాయి. చాకులాంటి అమ్మాయి. ఇరవై ఐదేళ్ళుంటాయి. ఆమె ఈ మధ్య ఏదో...అదోలా వుంటోంది. కారణం ఎవరికీ తెలియదు!_"

"ఆమెని కలుసుకోవాలి!"

"ఎందుకు?"

"నేను పోలీసు మనిషిని."

తటాలున వెనక్కి చూశాడు దిలావర్. అతని ముఖం వివర్ణమైంది.

"భయపడకు. మన స్నేహం చెడదు. నీకు రాత్రి మంచి డిన్నర్ ఇస్తాను...ఆమె ఎక్కడ వుంది?"

నన్నొకసారి ఆపాదమస్తకమూ చూశాడు దిలావర్.

"ఉస్మాన్ సాగర్‌లో. అక్కడ ఒక పిక్నిక్ కాటేజిలో వుంటోంది."

"థాంక్స్" అన్నాను. ఆ తర్వాత దాస్ రజాక్‌ని చిటికవేసి సైగ చేయడం, రజాక్ నా ముఖంలోకి చూసి నవ్వి వెళ్ళిపోవడం...ఇదంతా అతనితో చెప్పాను.

అంతా విని అతను ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతని పెదవులు వణుకుతున్నాయి.

"ఒక మాట చెప్పనా?" అన్నాడతను.

"ఏమిటి?" అన్నాను.

"తక్షణం ఈ ఊరునుంచి ఉడాయించండి!"

"ఎందుకు?"

దిలావర్ కాస్సేపు సందేహించి అన్నాడు, "బాస్ చిటిక వేసి సైగచేశారంటే స్వర్గానికి సిగ్నల్ ఇచ్చేశారన్న మాటే!"

"అలాగా? అయితే ఏం జరుగుతుందో చూద్దాం!" అన్నాను.

"చూడండి, నన్ను మీ గొడవల్లో ఇరికించకండి!" దిలావర్ ప్రాధేయపడుతూ అన్నాడు. "నేను మీలో రాను! మీతో స్నేహం చేయను! పరిస్థితేమిటో నాకర్థమైంది! మీరు వెళ్ళిపోండి! తుమ్‌జావో!"

దిలావర్ నాతో సహకరించాలంటే నా ఒకేఒక్క మంత్రం ప్రయోగించక తప్పలేదు.

"దిలావర్, నీ బాస్ మర్డర్ కేసులో ఇరుక్కున్నాడు" అన్నాను. "నువ్వు నాతో సహకరించకపోతే నిన్నూ ఇరికిస్తాను. సహకరిస్తే దాస్ నుండి రక్షిస్తాను. ఇక్కడ ఉద్యోగం మానేసి, నాతోపాటు బెంగుళూరికి రావచ్చు.

ఏమంటావు?''

దిలావర్ కుడిచెయ్యి నుదుటకానించుకుని కాస్సేపాలోచించాడు. నేను మౌనంగా సిగరెట్ పీల్చాను.

''సరే, నేనేం చేయాలి?'' అన్నాడు చివరకి.

''సాయంత్రం హోటల్‌లో కలుసుకుందాం''అన్నాను.

''రజాక్ ___''

''అతడు నన్ను వెంబడిస్తాడేమో కనిపెడతాను. క్షేమంగా వుంటే సాయంత్రం నిన్ను కలుసుకుంటాను,'' అన్నాను.

ఆ తర్వాత హెడ్ క్వార్టర్స్‌కి బయలుదేరాను.

జమునాదాస్ దగ్గర సెలవుతీసుకొని బయటికి వచ్చాక రజాక్ ఎక్కడ ఎదురుపడి కొడతాడోనని విపరీతంగా భయపడ్డాను. కానీ రజాక్ అయిపూ జాడాలేదు! నా కాళ్ళు మాత్రం వణుకుతోనే వున్నాయి.

హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కి చేరుకోగానే ఇన్‌స్పెక్టర్ డేవిడ్ నన్ను పట్టుకుని కిందామీదా చేశేసాడు. నేను కంగారుపడి, ''ఏమిటిదంతా?'' అని అర్చాను.

''నువ్వు క్షేమంగా వున్నావా?'' అడిగాడతను, నన్ను విడిచిపెట్టి.

''ఎందుకొచ్చిందా అనుమానం?'' అడిగాను.

''నీ రూమ్‌కి ఆరుసార్లు ఫోన్ చేశాను. సమాధానం లేదు. నో రెస్పాన్స్! ఏదో జరిగివుంటుందని సుందర్‌ని పంపించాను. అసలక్కడ నువ్వులేవు!''

''జమునాదాస్‌ని కలుసుకున్నాను'' నెమ్మదిగా అన్నాను.

''వాట్!'' విస్తుపోయాడు డేవిడ్. ''దట్ మిలియనీర్!''

తలవూపాడు.

"ఎందుకు?"

"ఆకారు అతనిదే."

డేవిడ్ కొయ్యబారిపోయాడు.

"ఆ పడవలాంటి కారు రెడ్ కలర్ బెంజ్. లైసెన్స్ నెంబర్ MSQ 900C. దాని యజమాని జమునాదాస్. ఆ కారుని నేను ప్రత్యక్షంగా చూశాను" అన్నాను.

"ఆకారు ఆక్సిడెంట్ చేసిందని ఆధారాలున్నాయా?" అడిగాడు డేవిడ్.

"మీ సాక్షులు పంజరంలో పడితే, వాళ్ళ కథనమే ఆధారం" అన్నాను.

"వాళ్ళ కథనం వేరుగా వుంటే?"

"అంటే?"

"కమాన్!" నా చెయ్యిపట్టుకొని పక్క గదిలోకి లాక్కెళ్ళాడు డేవిడ్.

ఆ గదిలో సుందర్, మరో పద్దెనిమిదేళ్ళ అమ్మాయి కూచొనివున్నారు.

డేవిడ్ ఆమెకి నన్ను పరిచయం చేసి, "ఈమె నా పారిపోయిన సాక్షి" అన్నాడు. "పేరు సుచిత్ర. హిమాయత్ నగర్‌లో నివాసం. నిన్న సాయంత్రం కాలేజీ నుంచి వస్తూ ఆక్సిడెంట్‌ను కళ్ళారా చూసింది. ముఖ్యమైన విషయమేమిటంటే ఈమె 'లా' విద్యార్థిని. ఆక్సిడెంట్ చేసిన కారు నెంబర్ చాకచక్యంగా నోట్ చేసుకుంది. కానీ భయపడి తక్షణం అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయింది, అది మైనర్ ఆక్సిడెంట్ కాదని తెలిసి."

డేవిడ్ యింకా చెప్పాడు, "ఈ ఉదయం ఆమె పేపర్‌లో ప్రకటన చూసింది. ఆ రాత్రంతా ఆమెకు

నిద్రలేదట. రక్తం మడుగులో మనిషి. దూసుకుపోయిన ఎర్రటి కారు, ఇవే కళ్ళముందు కనిపిస్తున్నాయట. 'లా' విద్యార్థినిగా తను ఎవిడెన్స్‌ని దాచడం మనస్కరించక యిక్కడికి వచ్చింది."

"థాంక్యూ వెరీమచ్ సుచిత్రా, చాలా సహాయం చేశారు. కోర్టులో మాకు ప్రధాన సాక్ష్యంగా నిలబడే ధైర్యం మీకుందా?" అడిగాను.

ఆమె తలవూపింది.

"వెల్, ఆ కారు నెంబరు చెప్పండి?"

"APX 720050."

"APX 720050? మీరు చెప్పింది కరెక్టేనా?"

"మీరు విన్నదికూడ కరెక్టే!"

"ఏ కారు?"

"బెంజ్."

"ఏ కలరు?"

"రెడ్."

"మీరు పొరబడ్డారు సుచిత్రా. అక్సిడెంట్ చూసిన కంగారులో MSQ 9000 కి బదులు APX 720050 వ్రాసుకున్నారు. నా వుద్దేశం మీరు మరో కారు నెంబర్ వ్రాసుకున్నారు."

డేవిడ్ మధ్యలో అడ్డుతగిలి, "ఇకచాలు, నీ మెదడు చెడిపోయింది, పద!" అన్నాడు.

నేనతని వెంట నడిచాను.

ఆఫీసుగదిలోకి వెళ్ళాక డేవిడ్ అన్నాడు: "నువ్వు జేమ్స్‌బాండు ఫోజులు కొడుతున్నావ్!"

"నేనేం చేశాను?"

"జమునాదాస్ మీద యుద్ధం ప్రకటించావు. నీ చివరి

రోజులు దగ్గర పడ్డాయి."

"అలాగా? అతనీ సిటీకి నవాబా?"

"డేవిడ్ నావైపొకసారి కోపంగా చూసి, "ఉగాండా అధ్యక్షుడు, అమీన్ తెలుసా" అనడిగాడు.

తలవూపాను.

"అమీన్‌కీ దాస్‌కీ తేడాలేదు" అన్నాడు డేవిడ్. "ఇక్కడ నీకెవరూ పరిచయంలేదు. పరాయి ప్రదేశం. ఇక్కడి పరిస్థితులూ, వాతావరణమూ నీకేమి తెలియవు. కొత్తప్రదేశాలకు వెళ్ళినప్పుడు ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలి. ఏమంటావు?"

"ఇవి పోలీసులు చెప్పే మాటలు కావంటాను" అన్నాను. దాస్ అంటే మీకు భయమా? నా వుద్దేశం పోలీసుశాఖ మొత్తానికే భయమా? పోలీసుల్ని మధ్య పెట్టేమనిషి బెంగుళూర్‌లో ఎవడూ లేడే!"

"అర్జున్! మేం ఏమి చేయలేని స్థితిలో వున్నాం" అన్నాడు డేవిడ్ నిస్పృహాగా.

"దాస్ మీద ఎన్నో ఆరోపణలు వస్తున్నాయి. కానీ నిరూపణలు లేవు. అతని హోటల్స్‌లో భారీ ఎత్తున గాంబ్లింగ్ సాగుతుంది. హాషీష్ స్మగ్లింగ్ జరుగుతోంది. కానీ పట్టుబడకుండా జాగ్రత్త పడుతుంటారు. మేం రైడింగ్ చేసే సమయానికి అక్కడేమీ వుండదు. ఫూల్స్ అవుతాం. ఇంతవరకు అతనిమీద వచ్చే ఆరోపణలకి సరయిన నిరూపణ దొరకలేదు. యిక దొరకదని మా నమ్మకం."

"రాజకీయాల్లో అతని హాస్తముందా?"

"పొలిటికల్ పార్టీలకి భారీ ఎత్తున విరాళాలిస్తాడు. ఎన్నికల్లో తన మనిషిని గెలిపించి మంత్రి పదవి వచ్చేలా

చేసి తన చెప్పు చేతిల్లో వుంచుకుంటాడు."

"క్రిమినలుగా మీరతడిన్ని పట్టుకోలేరా?"

"అవకాశంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాం."

"ఇది అనువయిన అవకాశం కాదా?"

"ఏది?"

"ఆక్సిడెంట్ కేసు."

డేవిడ్ భుజాలెగరేశాడు, "వెల్, నీకుమరో విషయం చెప్పాలి" అన్నాడతను. "సుచిత్ర నోట్ చేసుకున్న కారు నెంబర్ సరయినదే. అది దాస్ కారుది కాదు."

"ఎలా?"

"మూడునెలల క్రితం ఇన్స్పెక్టర్ కిష్కిందర్ నల్లకుంటలో ఒకకారు ఆక్సిడెంట్ లో చనిపోయాడు. ఆ కారు ఇంతవరకు దొరకలేదు. అది రెడ్ కలర్ బెంజ్, నెంబర్ APX 720050. వెనకనుంచి ఢీకొని తప్పించుకొంది.

ఆ లైసెన్స్ నెంబర్ని మేం చెక్ చేశాం. కానీ ఆ కారు ఈ సిటీలో దొరకలేదు. దేశం మొత్తం బెంజ్ కార్లను చెక్ చేశాం. దొరకలేదు. అర్జున్, APX 720050 ఆంధ్రప్రదేశ్ లో రిజిస్ట్రేషన్ చేయబడింది కాదు. మరెక్కడా దాని రిజిస్ట్రేషన్ వివరాలు లేవు. అది ఫేక్ నెంబర్. అదేకారు మళ్ళీ ఇప్పుడు ప్రత్యక్షమైంది. దాన్ని పట్టుకోడం కష్టం."

"ఇన్స్పెక్టర్ని బుద్ధిపూర్వకంగా ఆక్సిడెంట్ చేసి చంపారా?"

"అవును."

"డ్రయివర్ని ఎవరయినా చూశారా?"

"లేదు."

"సుచిత్ర చూసిందా?"

"లేదు."

"వెల్, ఇన్‌స్పెక్టర్. MSQ 9000 జమునాదాస్‌దే కదూ?"

"అవును. అది మద్రాసు లైసెన్స్ ప్లేట్."

"దాన్ని తొలగించి ఆంధ్ర లైసెన్స్ ప్లేట్ పెట్టవచ్చు, కదూ?"

"జమున కారుకా!"

"ఎస్. సిటీలో యెన్ని బెంజి కారులున్నాయి?

"పదకొండు," అన్నాడు డేవిడ్, "అర్జున్, దాస్ పాల్నెందుకు చంపుతాడు?"

"అది మీకూ నాకూ వూహాకందని విషయం. ఇన్‌స్పెక్టర్, పాల్‌ని కలుసుకున్న స్త్రీ యెవరో మనకు తెలిస్తే దాస్, పాల్‌ని యెందుకు చంపాడో తెలుస్తుంది. నేనిప్పుడు దాస్ భార్య రేణుకను కలుసుకోబోతున్నాను."

"ఆమెనా? ఎందుకు!"

"ఆమె చాకులాంటి అమ్మాయిట. నాకు చూడాలని వుంది."

"ఎక్కడ వుందామె?"

"ఉస్మాన్‌సాగర్ పిక్నిక్ కాటేజిలో."

ఇన్‌స్పెక్టర్ నన్ను కోపంగా చూస్తూ అన్నాడు, "నువ్వు జెట్ స్పీడులో దూసుకుపోతున్నావు, నిన్ను కంట్రోలులో వుంచలేను! గో ఆన్!"

7

ఆ టెండర్ నన్ను చూసి, "కాటేజి కావాలా?" అని అడిగాడు.

నేను అడ్డంగా తలవూపి, "ఒక మనిషి కావాలి" అన్నాను.

నిరుత్సాహంగా "ఎవరు?" అని అడిగాడతను.

నేను చుట్టూ ఒకసారి చూశాను. వాతావరణం బాగుంది. సమయం మధ్యాహ్నం పన్నెండు కావస్తోంది. విశ్రాంతి అనుభవించడానికి వచ్చిన జనంతో అక్కడంతా కిటకిట లాడిపోతోంది.

"మిసెస్ జమునాదాస్" అన్నాను.

"క్షమించండి, ఆమెని డిస్టర్బ్ చేయకూడదు" అన్నాడు అటెండర్ వెళ్ళిపోతూ. నేనతని చెయ్యి పట్టుకుని వెనక్కులాగాను.

'ఎవరు చెప్పారు?" అడిగాను.

'ఆమే చెప్పారు. ఆమె మనసు బాగాలేదు. ఆమెని డిస్టర్బ్ చేయకూడదు!"

"వెల్, అయితే ఒకపని చేయి. ఈ విజిటింగ్ కార్డు ఆమెకు చూపించు. ఆమె ఏం చెబుతుందో నాతో చెప్పు. ఏ కాటేజిలో వుంటోందామె?" అన్నాను.

అతను కార్డునందుకుంటూ, "నెంబర్ ఫోర్" అన్నాడు.

"ఇక్కడ కాఫీ దొరుకుతుందా?"

అతను ఎదురుగావున్న రెస్టారెంట్ చూపించి వెళ్ళిపోయాడు. రెస్టారెంటు దగ్గర బోర్డు చదివాను:

బ్లూసీ పిక్నిక్ కాటేజెస్ అండు రెస్టారెంట్.

ఆ తర్వాత లోనికెళ్ళి కూచున్నాను. కాఫీతాగడం పూర్తయాక అటెండర్ తిరిగివచ్చాడు. "మిమ్మల్ని రమ్మన్నారు" అన్నాడతను.

నేను బయటకువచ్చి అయిదురూపాయల నోటు అతని చేతిలోపెట్టి కాటేజి నెంబర్ ఫోర్ వేపు నడిచాను.

కాటేజి చేరుకుని డోర్ బెల్ నొక్కాను.

"ఎస్, కమిన్ ప్లీజ్" ఒక స్త్రీ కంఠం పలికింది లోపలినుంచి.

నేను తలుపునెట్టి లోనికి ప్రవేశించాను. ఆమెను చూసి సందేహిస్తూ నిలబడ్డాను. రేణుక గార్డెన్ ఛేర్ లో కాలుమీద కాలు వేసుకుని కూర్చొని వుంది.

ఆమె చేతిలో "రీడర్స్ డైజెస్ట్" వుంది. ఆకుపచ్చ కళ్ళద్దాలు పెట్టుకున్న రేణుక నన్ను చూసి బలహీనంగా నవ్వి, 'సిడవున్" అంది.

నిశ్శబ్దంగా వెళ్ళి ఆమె ఎదురుగా కూచున్నాను. నన్నొకసారి పరిశీలనగా చూసి, "మిస్టర్ అర్జున్, డిటెక్టివ్?" అనడిగింది.

"యస్, మాడమ్." అన్నాను.

ఆ తర్వాత మా సంభాషణ హిందీలో సాగింది.

"మిస్టర్ అర్జున్, నాకోసం మీరు బెంగుళూర్ నుంచి వచ్చారా? ఆశ్చర్యంగా వుంది." అందామె. "నేనిక్కడ వున్నట్టు మీ కెలా తెలిసింది? నన్నెందుకు కలుసుకున్నారు? నాకు తెలిసినంతవరకు నేనే నేరమూ చేయలేదే?"

"నాకు తెలిసినంతవరకు మీరే నేరమూ చేయలేదు, మిసెస్ రేణుక." అన్నాను. "నేరం మీ భర్త శ్రీదాస్ చేశారు. మీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడేందుకు వచ్చాను. మీ మనసు బాగా లేదని నాకు తెలిసింది. మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేయడం ఈ పరిస్థితుల్లో తప్పదు!"

"నా భర్త ఏం నేరం చేశారు?" అడిగిందామె కంగారుగా.

"మిసెస్ రేణుక, ముందు నేను ప్రశ్నిస్తాను; మీరు సమాధానాలివ్వండి. ఆ తర్వాత మీ ప్రశ్నలకి నేను

సమాధానాలిస్తాను."

ఆమె అయోమయంగా చూసింది.

"నాకేమీ అర్థమవడం లేదు!"

"మీ భర్త క్యారెక్టర్ ఎలాంటిది?" అడిగాను.

"షటప్ అండ్ గెటవుట్!" రెచ్చిపోయి అరిచిందామె.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ మాడమ్." జాగ్రత్తపడుతూ అన్నాను. "నా ఫ్రెండ్, పార్ట్‌నర్, మిస్టర్ పాల్ మీ భర్త కారుకింద పడి చనిపోయాడు-"

"పాల్!" అస్పష్టంగా గొణిగిందామె.

"మీకు తెలుసా?" చటుక్కున అడిగాను.

ఆమె తృళ్ళిపడి, "తెలియదు!" అంది.

"వెల్, వెల్. మీరంతగా భయపడనవసరంలేదు. ఈ ఆక్సిడెంట్ కేసులో మీకు సంబంధంలేదు. నా పార్ట్‌నర్ డిటెక్టివ్ పాల్ ఏదో కేసు విషయమై ఇక్కడికి వచ్చాడు. అతడి క్లయింట్ ఒక స్త్రీ. రహస్యంగా కేసు దర్యాప్తు చేస్తున్నాడు. ఈ విషయం నాకు తెలియదు. నన్నిక్కడికి రమ్మని ట్రంకాల్ చేశాడు. నేనిక్కడికి వచ్చి అతని మరణవార్త విన్నాను."

"అవును. ఈరోజు పేపర్లో చదివాను." అందామె.

"మిసెస్ రేణుక, మీ భర్త క్యారెక్టర్ గురించి చాలా చెడుగా విన్నాను. ఆయనగురించి మీకేమీ తెలియదా?"

"ఆయన క్యారెక్టరికీ ఆక్సిడెంట్ కీ సంబంధమేమిటి?"

"మీ భార్యాభర్తల మధ్య మనస్పర్థలు రేకెత్తించడానికి నా కిష్టంలేదు. ఆయన క్యారెక్టర్ గురించి మీరు చెప్పకపోతే, నేనే చెప్తాను."

"చెప్పండి."

"ఆయన క్యారెక్టర్ మంచిది కాదని తేలిస్తే మీరేం చేస్తారు?"

"విడాకులిస్తాను."

నేను ఆశ్చర్యపోయాను.

"అంత త్వరగా నిర్ణయానికి వచ్చేస్తారా?" అడిగాను.

"నా సంగతి మీకు తెలియదు."

ఆమె గురించి డిలాబర్ చెప్పిన మాటలు గుర్తు వచ్చాయి.

"వెల్, మీ హోటల్లో పనిచేసే అమ్మాయిపైన మీ భర్త దౌర్జన్యం చేశారు" అన్నాను.

ఆమె ఉలిక్కిపడింది.

"ఆ అమ్మాయి స్వయంగా నాతో చెప్పింది."

"నిరూపించగలదా?"

"నాకు తెలియదు."

"ఆమెపైన నా భర్త దౌర్జన్యం చేసినట్టు నిరూపిస్తే నేను విడాకులిస్తాను."

"ఆయన్ని క్షమించరా?"

"అసహ్యించుకుంటాను." ఆమె ముఖం కోపంతో ఎర్రబడింది.

"నిజంగా మీకు పాల్ తెలియదా?"

ఆమె కొయ్యబారింది. ఛటుక్కున కళ్ళద్దాలు తీసి టీపాయ్ పైన పెట్టింది.

"నన్నెందుకనుమానిస్తున్నారు?" ఆందోళనగా అడిగిందామె.

"మీరిందాక 'పాల్!' అని గొణిగారు. అంటే మీకు తెలిసే వుండాలి."

ఆమె ముఖమంతా చెమట పట్టింది.

"పాల్ అంటే మీ కంత భయమా?" అడిగాను.

ఆమె చేతిలోవున్న పుస్తకంతో గాలి విసురుకుంటూ, "భయమా? ఎందుకు!" అంది మూగపోయిన గొంతుకతో.

నేను నవ్వి ఏదో అనబోయాను, కానీ కొయ్యబారి పోయాను.

ఆమె గాలి విసురుకుంటోన్న పుస్తకంలోంచి ఒక విజిటింగ్ కార్డు జారి కళ్ళో పడింది.

నేను ఛటుక్కున ఆ కార్డు అందుకొని చూశాను. ఆ కార్డు కృపాల్ ది.

ఆమె అవమానంతో, తల వంచుకుంది.

"మిసెస్ రేణుక, మీ పరిస్థితి నేనర్థం జేసుకుంటాను. మీకేం భయంలేదు. పాల్ మిమ్మల్ని సహాయపడడానికి ఒప్పుకున్నాడు. నేనూ మీకు సహాయం చేస్తాను" అన్నాను.

"థాంక్స్" అందామె మెరుస్తున్న కళ్ళతో. "కానీ నేనిలా జరుగుతుందనుకోలేదు!"

"ఎలా?"

"పాల్ మరణిస్తాడనుకోలేదు."

"పాల్ ని మీరెందుకు కలుసుకున్నారు?"

ఆమె గొంతు సవరించుకుని అంది, "నా భర్త నుంచి విడాకులు తీసుకోడానికి. ఆయన క్యారెక్టర్ మంచిది కాదు. నేను మోసపోయాను."

"ఆయన వయసు మీ వయసుకి రెట్టింపు. ఏం చూసి పెళ్ళి చేసుకున్నారు?"

"డబ్బు."

"పెళ్ళికాకముందు ఆయనగురించి మీకు తెలీదా?"

"తెలియదు."

"మీదేవూరు?"

"కళ్యాణ్ సిటీ, మహారాష్ట్ర. పెళ్ళయాక యిక్కడికి వచ్చాను."

"మీ పెళ్ళెప్పుడయింది?"

"సంవత్సరం క్రితం. పెళ్ళయిన నెలరోజులకే ఆయన అసలు రంగు పసిగట్టాను. పెళ్ళయాక నేనాయనతో గడిపింది ఒక్కరోజే–మొదటి రాత్రి."

"ఐసీ."

"నేనంటే ఆయనకి ఇష్టంలేదు. నిర్లక్ష్యం. మొదటి రాత్రి తర్వాత నన్నింతవరకూ తాకలేదు!"

"దారుణం!"

"నేను విసిగి పోయాను. ఆయన వందలాది ప్రియురాళ్ళలో నేనొక త్తెని! ఆయన భార్యనుకాను! నాకు విడాకులు కావాలి! ఈ నరకంనుంచి బైట పడాలి!"

"అందుకేం చేసారు?"

"ఆయన్నుంచి విడాకులు తీసుకోడం అంత సులభం కాదు. పటిష్టమయిన ఆధారాలు సంపాదించాలి. బైట ఆయన సాగించే ప్రేమకలాపాల్లో ఏ ఒక్కదాన్ని రుజువు చేసినా కోర్టు నాకు విడాకులు మంజూరు చేస్తుంది. కాబట్టి ఒక ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ సహాయం కోరాను. పెద్ద మొత్తం ఆశ చూపెట్టాను కాబట్టి అతను ఒప్పుకున్నాడు."

"అయితే ఏం జరిగింది?"

రేణుక అంది, "పదిహేను రోజులక్రితం నేను కళ్యాణ్ వెళ్ళాను, ఇక్కడ ఎండలు భరించలేక. ఆ డిటెక్టివ్‌కి అన్ని వివరించి చెప్పాను నేను తిరిగి వచ్చేవరకు చక్కటి ఆధారం సిద్ధం చేయాలని. నేను వూరికి

వెళ్ళిన రాత్రే ఆయన హోటల్లో పనిచేసే అమ్మాయిని ఇంటికి తీసుకువచ్చి దౌర్జన్యం చేశారు. ఆ దృశ్యాన్ని ఫోటోలు తీయబోయిన డిటెక్టివ్ ని కెమేరా లాక్కుని కొట్టాడు రజాక్. సిటీ వదిలి పారిపోకపోతే ప్రాణాలు వదలక తప్పదని బెదిరించాడట.

ఈ విషయం వెంటనే నాకు ట్రంకాల్ చేసి చెప్పాడు డిటెక్టివ్. నేను బైలుదేరి వచ్చేశానిక్కడికి. ఇక ఈ సిటీలో వుండేందుకతను ఎంతమాత్రమూ ఒప్పుకోలేదు. నేను పదివేలిచ్చాను. వైజాగ్ వెళ్ళిపోయాడు.”

“ఆ తర్వాత?”

“నాలో పట్టుదల పెరిగింది. డబ్బుని మించింది సుఖమని బోధపడింది. ఎలాగయినా విడాకులు తీసుకోవాలి. ఇక్కడి డిటెక్టివ్ లు నాకు సహాయంచేసే సాహసం చేయరని తేలింది. అందువల్ల బెంగుళూరు కెళ్ళాను. ఆ సిటీకి మీరిద్దరు ఫేమస్ డిటెక్టివ్ లని తెలిసి కృపాల్ ని శుక్రవారం రాత్రి ఇంటిదగ్గర కలుసుకొని సహాయం అర్థించాను. ఈ విషయం రహస్యంగా వుంచమని కోరాను. మర్నాడుదయం మేమిద్దరం కలిసి యిక్కడికొచ్చాం. ఆయన ‘రాజధాని’లో రూం తీసుకొన్నాడు. నేను ఈ కాటేజి అద్దెకి తీసుకున్నాను.”

రేణుక యింకా అంది, “ఆయన పని పగలంతా హోటలులోవుండి రాత్రంతా నా భర్తని కనిపెట్టడం. నాకు విడాకులు లభించేందుకు ఆయన తోడ్పడితే రెండు లక్షలిస్తానని వాగ్దానం చేశాను.

శనివారం రాత్రి ఆయన నా భర్తని ఫాలో చేశాడు. ఆ తర్వాత నన్ను కలుసుకుని బలమైన ఆధారాలు సంపాదించినట్టు చెప్పాడు. నా భర్త ఒక అమ్మాయితో కలసి

వుండగా ఫోటోలు తీసినట్లూ, వాటిని ఆదివారం సాయంత్రం నాకు అందించగలననీ చెప్పాడు. చెప్పిన ప్రకారం ఆదివారం సాయంత్రం రూమ్ ఖాళీచేసి ఫోటోలతో నా దగ్గరకి వచ్చాడు. ఫోటోలు నాకిచ్చి డబ్బు తీసుకుని ప్లేన్ ఎక్కాలని అనుకున్నాడు. కానీ-కానీ-''

''ఏం జరిగింది?'' ఆతృతగా అడిగాను.

''ఆ ఫోటోలో వున్నది నా భర్త కాదు!''

''అదెలా జరిగింది?''

''పాల్ పొరబడ్డాడు'' అంది రేణుక, ''శనివారం రాత్రి పదిగంటలకి ఆయన నా భర్త కారుని ఇంటిదగ్గర వెంటాడాడు. కారులోవున్నది నా భర్తే. కారు ఇరోస్ ముందు ఆగింది. ఆయన కారుదిగారు. పక్కనవున్న నల్లటి అంబాసిడార్ ఎక్కారు. అందులో ఎవరో అమ్మాయి వుంది. కారు బయలుదేరింది. పాల్ టాక్సీలో వెంబడించాడు. చీకటి వీధుల్లో- ఆ కారునంబర్ గుర్తించలేక పోయాడు పాల్. నల్ల అంబాసిడార్ కొంతదూరం వెళ్ళాక హఠాత్తుగా అదృశ్యమైంది. ఈ విషయం పాల్‌కి తెలియదు. అదే కారనుకొని మరో నల్ల అంబాసిడార్‌ని వెంబడించాడు. ఫలితంగా వ్యవహారం తారుమారయింది.''

''ఆ తర్వాత ఏం చేశాడు?''

''ఆదివారం సాయంత్రం మళ్ళీ అదే హోటల్‌లో రూం తీసుకున్నాడు. జరిగిన పొరపాటుకి క్షమించమన్నాడు. ఆదివారం రాత్రి ఎలాగైనా పని పూర్తిచేస్తానన్నాడు. కానీ, ఆ రాత్రి నా భర్త ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు! పాల్ సోమవారం రాత్రి కనిపెట్టాలనుకున్నాడు. కానీ, అతను ఆక్సిడెంట్‌లో మరణించాడని నాకు ఈ ఉదయం

పేపర్‌లో చదివేదాకా తెలియదు!''

రేణుక చెప్పడం పూర్తిచేసి నాకేసి చూసింది.

''మీ భర్త కారు నెంబర్ మీకు తెలుసా?''

''MSQ 9000.''

''డూప్లికేట్ నెంబర్ వాడుతున్నట్లు తెలుసా?''

''తెలియదు.''

''థాంక్స్, రేణుకా'' అన్నాను లేచినిలబడి. ''చాలా ముఖ్యమైన వివరాలు అందించారు. దాస్‌ని పాల్ షాడో చేయడంవల్ల హత్యచేయబడ్డాడు. అతని ప్రాణం విలువ రెండు లక్షలు! వెల్, ఫరవాలేదు. ఆడవాళ్ళంటే అతనికి జాలి ఎక్కువ. మీకాక్కావలసింది విడాకులు. పాల్ ఇచ్చిన మాటను నేను నిలబెడతాను. దాస్‌ని చట్టానికి అప్పగించి, మిమ్మల్ని ఈ నరకంనుంచి విడిపించి, ఇక్కడ నుంచి వెళతాను. గుడ్ బై!''

8

ఈ ఉదయం నేను దర్యాప్తు చేసిన వివరాలు దేవిడ్‌కి చెప్పాను.

''అరుణ్, నిన్ను మెచ్చుకోవాలో హెచ్చరించాలో అర్థంగావడం లేదు!'' అన్నాడు దేవిడ్ అంతా విని. ''నువ్వు దాస్‌ని హంతకుడిగా ఎలా పట్టుకుంటావో అంతు చిక్కడంలేదు. నీకైనా తెలుసా?''

''తెలియదు.''

''మరి?''

''ఒక పని చేయండి,'' అన్నాను. ''ఈవినింగ్ ఎడిషన్‌కి డెడ్‌లైన్ దాటిపోయే ముందు పత్రికలకి ఒక ప్రకటన ఇవ్వండి: నిన్న సాయంత్రం లిబర్టీ దగ్గర పాల్ అనే డిటెక్టివ్‌ని గుద్ది తప్పించుకున్న కారు నెంబర్

APX 720050. అని తెలిసింది. అది రెడ్ కలర్ బెంజ్. దాని ఆచూకీ తెలిపిన వారికి పదివేలు బహుమతి. ఈ విషయంలో ప్రజలు పోలీసులతో సహకరిస్తారని ఆశిస్తున్నాం."

"కానీ, బహుమతి ఎవరిస్తారు?"

"రేణుక."

"ఇలా చేయడంవల్ల ప్రయోజనం ఏమిటి?" అడిగాడు డేవిడ్. "అది ఫేక్ నెంబరని మనకు తెలుసుకదా? కారెలా దొరుకుతుంది."

"కారు దొరకదు" అన్నాను. "కానీ ఆ నెంబర్ ప్రజలకందరికీ తెలిసిపోతుంది. హడావుడి మొదలవుతుంది బహుమతికోసం. ప్రతి రెడ్ కలర్ బెంజ్‌ని, యజమానిని కనిపెట్టి వుంటారు. సిటీలో రెడ్ కలర్ బెంజ్‌లెన్ని వున్నాయి?"

"మూడు."

"ఆ లైసెన్స్ ప్లేట్లు దాస్ దగ్గరవున్నాయని నా అనుమానం. ఇంకా కొన్ని వివరాలు కనుక్కొని మీకు తెలియజేస్తాను. అయితే ఆ కారుగురించి వివరాలు ఈ రాత్రి 9 గంటలలోపు మాత్రమే అందించాలని ప్రకటించండి. ఆ బహుమానం ప్రజలకేకాదు, డిటెక్టివ్‌లకీ, పోలీసులకీ వర్తిస్తుంది. ఎటువంటి వివరాలూ అందవని నాకు తెలుసు. దాస్‌ని పట్టుకునేందుకు ప్రజల్లో ఇలాటి అలజడి రేపడం అవసరం. ఏమంటారు?"

"ఎలా పట్టుకుంటావు! నాకు నవ్వు వస్తోంది!"

"ఎలా పట్టుకుంటానో తొమ్మిది గంటలకి తెలియజేస్తాను. వెల్?"

నేను అక్కడనుండి హోటలుకి బయలుదేరాను.

మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకి నిద్రపోయాను. కానీ సరిగా నిద్రపట్టలేదు.

రజాక్ గురించి ఆలోచనలు నిద్రపోనివ్వడంలేదు. అతడెక్కడ వున్నాడో, ఏం చేస్తున్నాడో అంతుబట్టలేదు. నాపైన దాడికి అతడెలాంటి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడో అర్థంకాలేదు. నన్ను చంపాలని అతను నిశ్చయించుకుంటే పాల్ ని చంపినట్టే చంపుతాడా? అలా జరిగితే దాస్ బెంజ్ కి మళ్ళీ ఫేక్ నెంబర్లు తగిలిస్తాడు.

కానీ, సాయంత్రం పేపర్లో ప్రకటన చదివితే ఏం చేస్తాడు? ఆ నెంబర్ ప్లేట్లు కారుకి తగిలించి, నన్ను చంపే ధైర్యం చేస్తాడా? లేక విరమించుకుని మరో మార్గం ఎన్నుకుంటాడా! ఏ అర్ధరాత్రో ఈ హోటల్ కి వచ్చి నన్ను కాల్చి చంపుతాడా? అలా చేయడు. ఈ హోటల్ దాస్ ది. అయితే ఏ నడి వీధిలోనో పబ్లిగ్గా కాలుస్తాడా? అందుకవకాశం వుంది.

ఏడు గంటలకి నేను దిలావర్ ని కలుసుకోబోతున్నాను. నాపైన రజాక్ అఘాయిత్యం జరపాలంటే అప్పుడే అవకాశం వుంటుంది.

కానీ సాయంత్రం ఏడు గంటలకి నేను గోల్కొండ క్రాస్ రోడ్సులో క్షేమంగా బస్సుదిగాను. బస్సులోగాని, బస్సు వెనకగానీ రజాక్ నన్ను వెంటాడలేదు.

ఆ సాయంత్రం పత్రికల్లో ప్రకటన చదివాక ప్రజలు తమ పన్లు మానుకుని, ప్రకటించిన కారుని వెతకడంలో బిజీగా వున్నారు. ఎటుచూసినా ఆ కారుగురించి వ్యాఖ్యానాలే. ఎవరి ముఖంలో చూసినా చెప్పలేనంత ఉత్సాహం.

బస్సుదిగి చుట్టూ తిరిగి చూశాను. బస్ స్టాప్ కెదురుగా

ఒక హోటల్ వుంది. దిలావర్ బయటనిలబడి నవ్వుతూ చెయ్యి వూపుతోన్నాడు. నేను అటు వేపు అడుగులేశాను. సంతోషంగా నా చెయ్యి పట్టుకుని లోనికి లాక్కొళ్ళాడు. లోపల విపరీతమైన రద్దీ వుంది.

మేం ఓ మూల కూచున్నాం.

దిలావర్ ముఖంలో చెప్పలేనంత ఆనందం కన్పిస్తోంది. ఎందుకో చాలా ఉషారుగా వున్నాడు. స్టేట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ ఆఫర్ చేసి కారణం అడిగాను.

అతను ఆదోలా నవ్వి వూరుకున్నాడు.

ఇంతలో కస్టమర్స్‌లో కలకలం బయలుదేరింది. అంతా గుంపుగా చేరి దేనికోసమో ఎగబడుతోన్నారు. అందులో వూపిరాడక నలిగిపోతున్న మనుషులు చేతుల్లో కాయితం ముక్కలతో బయటపడుతున్నారు.

ఆ కాయితం ముక్కలు సాయంత్రం ఎడిషన్ న్యూస్ పేపర్ తాలూకువి.

దిలావర్ నన్ను చూసి మరోసారి నవ్వి, "ఫూల్స్!" అన్నాడు.

"ఎందుకు?" అన్నాను.

దిలావర్ మళ్ళీ నవ్వి వూరుకున్నాడు. నేను మాటాడ లేదు. అప్పటికి చీకటిపడింది. హోటల్లో లైట్లు వెలిగాయి. సర్వర్ రెండు టీలు తెచ్చిపెట్టాక నెమ్మదిగా తాగసాగాం.

దిలావర్ నావేపు మాటిమాటికి దొంగ చూపులు చూస్తూ టీ తాగుతున్నాడు. నేనతడ్ని ఓ కంట కనిపెట్టాను.

"నేను నేపాల్ వెళ్ళిపోవా లనుకుంటున్నాను" అన్నాడతను టీ తాగాక.

"ఎందుకు?" అడిగాను.

"బిజినెస్ చేయాలని వుంది."

"పెట్టుబడి వుందా?"

"సంపాదిస్తాను."

అతని ఉద్దేశ్యం నా కర్థమైంది. ప్రకటించిన బహుమతి దక్కించుకోడానికి ఎత్తులు వేస్తున్నాడు. ఆ లైసెన్స్ ప్లేట్స్ గురించి అతనికి తెలుసు.

"ఆ కారు నీకు తెలుసా?" ఏమీ తెలియనట్టు అడిగాను.

అతను తృళ్ళిపడి, "ఏ కారు?" అని అడిగాడు.

"నువ్వు బహుమతి సంపాదించే కారు" అన్నాను.

"మీరెలా వూహించారు?"

"నేను పోలీసు మనిషిని."

దిలావర్ ఫకాలున నవ్వి, "మరో టీ తెప్పించండి" అన్నాడు.

సర్వర్ తెచ్చిపెట్టాడు.

"వెల్, దిలావర్. ఇక బిజినెస్ మాట్లాడుకుందాం" అన్నాను. అతను తల వూపాడు.

"దిలావర్, ఇక మనిద్దరం స్నేహితులం. మోసానికి ఆస్కారం ఉండకూడదు. నువ్వు నీ బాస్‌కి మోసం చేయదల్చుకున్నావు. అంటే నీ ప్రాణాలతో చెలగాట మాడుతున్నావు. బాస్‌కి నీపైన అనుమానం వస్తే నువ్వు కాదు, నీ శవం నేపాల్ వెళుతుంది. అంటే నీకు బహుమతి దక్కదు. నీ భార్యాపిల్లలకి నీ శవం బహుమతిగా వెళుతుంది. ఆలోచించు."

"ఆలోచించాను." అన్నాడు వెంటనే దిలావర్' "ఇక మన బిజినెస్ గురించి మాట్లాడండి."

నేనతడ్ని సూటిగా చూసి, "ఆకారు ఎక్కడ

వుంది?'' అన్నాడు.

''ఆకారు బాస్‌దే'' అన్నాడు దిలావర్. ''కానీ, అప్పుడప్పుడు లైసెన్స్ ప్లేట్లు మారుతుంటాయి.''

''అంటే, ఆ రోజాక ఆక్సిడెంట్ తప్పదన్నమాట?''

''అవును.''

''వెల్, ఆ ప్లేట్స్ గురించి చెప్పు.''

''అవి ఎప్పుడూ కారుగ్యారేజ్‌లో టూల్‌బాక్స్‌లో వుంటాయి. ఈ ప్లేట్లు మార్చడం ఎప్పటినుంచి జరుగుతోందో నాకు తెలియదు. కారు నెంబర్ రోజూ చూసే అవసరం నాకేముంది? కానీ, మూడు నెలల క్రితం కారు బయటకి వెళుతున్నప్పుడు అనుకోకుండా నంబర్ చూశాను. నాకేమీ అర్థంకాలేదు. నెంబర్ మారివుంది. కారు మార్చారేమో అనుకున్నాను. ఆ తర్వాత తరచు ఆ ప్లేట్స్‌తో కారు బయటకు వెళ్ళడం చూశాను. ఒక రోజు రాత్రి రహస్యంగా గ్యారేజి చెక్ చేశాను. అసలు విషయం అర్థమైంది. కానీ అంతగా పట్టించుకోలేదు.''

''ఆ ప్లేట్స్ ఇప్పుడెక్కడ ఉంటాయి?''

''తప్పకుండా గ్యారేజిలో వుంటాయి.''

''నమ్మకమేనా?''

''వెళ్ళి చూడండి.''

''ఆల్ రైట్ దిలావర్, మోసానికి ఆస్కారముండకూడదని ముందే చెప్పుతున్నాం. నువ్వు చెప్పినట్టుగా అక్కడ ఆ ప్లేట్స్ వుంటే, పోలీసులు స్వాధీనం చేసుకున్నాక నీకు బహుమతి అందుతుంది. అంతేకాదు, నీకు పోలీసు రక్షణకూడా ఉంటుంది. కాబట్టి నువ్వు భయపడ నవసరంలేదు—''

నేను ఉలిక్కిపడి మాటలాపేశాను.

ద్వారంలో రజాక్! అతని వెనుక ముగ్గురు రౌడీలు!

నావళ్లు చల్లబడి చెమటలు కారుతున్నాయి. కాళ్లు చేతులు విపరీతంగా వణుకుతున్నాయి. గొంతు యెండి పోయింది. నాపరిస్థితిచూసి గాభరాపడి "ఏం జరిగింది?" అన్నాడు దిలావర్.

"ర_జా_క్!" అస్పష్టంగా గొణిగాను. దిలావర్ హోటల్ ద్వారంకేసి చూసి తృళ్ళిపడి తటాలున లేచి బయటికి ఉరికాడు.

కానీ రజాక్ అతడ్ని పట్టుకుని లోనికి విసిరేశాడు. దిలావర్ గట్టిగా అరుస్తూ టేబిల్ మీద పడ్డాడు. టేబుల్ మీది కప్పులూ, గ్లాసులూ క్రిందపడి పగిలాయి. జనం భయంతో కేకలేస్తూ బయటికి పారిపోయారు.

నేను పారిపోవడానికి ప్రయత్నించడం కంటే యెదు ర్కోవడం మంచిదని నిశ్చయించుకున్నాను.

టేబిల్ మీదపడ్డ దిలావర్ ఛటుక్కునలేచి వాళ్ళ మీదికి దూకాడు. కానీ వాళ్ళంతా కలిసి అతడ్ని నా మీదికి విసిరారు. నేనూ దిలావర్ వెనక్కి పడ్డాం.

అంతే, ఇక తీవ్రమయిన పోరాటం ప్రారంభమైంది. రజాక్ నన్ను పట్టుకుని ఎక్కడపడితే అక్కడ కొడు తున్నాడు. నేను టేబిల్ మీదవున్న టీ కప్పును అతని ముఖంమీదికి విసిరాను. రజాక్ కెవ్వుమని కేకవేసి కాలితో నా డొక్కలో తన్నాడు. నేను బాధతో అరుస్తూ నేలమీదపడి కళ్ళుమూసుకున్నాను,

రజాక్ నాపైనదూకి కంఠం పట్టుకున్నాడు. దిలా వర్ అతని తలకేసి నాలుగు గ్లాసులు విసిరాడు అంతే! ఇక నేనూ దిలావరూ కలిసి గ్లాసులూ, కప్పులూ వాళ్ళ మీదికి విసరడం ప్రారంభించాం.

మా దాడిని తట్టుకుంటూ రజాక్ జేబులోంచి కత్తి తీశాడు. మేం ఛటుక్కున వెనక్కి తిరిగి బయటికి పరుగు తీశాం. వాళ్ళంతా అరుస్తూ మా వెంట బడ్డారు.

మెయిన్ రోడ్ మీదకాక హోటల్ పక్క సందు లోకి మేం ఉరికాం. వీధి దీపాల్లేవు. చీకటిగావుంది. మా అరుపులు విని అందరూ తలుపులూ, కిటికీలూ మూసు కుంటున్నారు.

మాకు య్యాభైగజాల వెనుకవుంది రజాక్ ముఠా. మేం తప్పించుకోకపోతే ప్రాణాలు దక్కవు. చీకటిగా ఉన్న పక్కవీధిలోకి తిరగబోయి కుప్పగా పోసివున్న కంకర్రాళ్ళమీద పడ్డాం.

అంతే! మరుక్షణం ఆలస్యం చేయకుండా శత్రువుల పైన రాళ్ళవర్షం కురిపించాం.

9

ఇన్‌స్పెక్టర్ మమ్మల్ని చూసి గాభరాపడ్డాడు.

మేం రజాక్ ముఠానుంచి తప్పించుకొని సరాసరి హెడ్ క్వార్టర్స్‌కి వచ్చిపడ్డాం వళ్ళంతా గాయాలూ, రక్తంతో.

భయం భయంగా చూస్తోన్న ఇన్స్‌పెక్టర్‌ని చూసి నేను నవ్వాను. అప్పటికి సమయం ఎనిమిది దాటింది. డేవిడ్ ఏదో చెప్పడానికి తడబడుతున్నాడు కానీ ఏమీ చెప్పలేకపోతున్నాడు.

"పేపర్ ప్రకటన బాగా పనిచేసింది" అన్నాను సంభాషణ ప్రారంభిస్తూ.

డేవిడ్ రెచ్చిపోయి, "ఏం జరిగింది! ఏమిటిదంతా!" అంటూ అర్చాడు.

అతని ఎర్రబడ్డ ముఖాన్ని చూసి నేను తల దించు

వున్నాను. డేవిడ్ నా దగ్గరకివచ్చి గెడ్డం పట్టుకొని నా కళ్ళలోకి తీక్షణంగాచూస్తూ, "నీవు బ్రతకాలనిలేదు! మేంచేయలేని సాహసాన్ని మతిచెడి నువ్వు చేస్తున్నావు. అర్జున్, నిన్ను అదుపుచేయలేము!" అన్నాడు నిస్పృహాగా.

నేను కాసేపు మౌనం వహించి ఆ తర్వాత జరిగిందంతా వివరించాను. అంతా విన్న డేవిడ్ నుదుటిపైన చెమటలు పట్టాయి.

ఫేక్ లైసెన్స్ ప్లేట్స్ గురించి నాకు దిలావర్ చెప్పిందంతా డేవిడ్ కి వెల్లడించాను. అతను ఆసక్తిగా విని, "ఇక ఆలస్యం ఎందుకు? రైడింగ్ చేద్దాం!" అన్నాడు.

"రైడింగ్ చేస్తే ఆ ప్లేట్స్ దొరుకుతాయి, కానీ దాస్ దొరకడు" అన్నాను.

"అదెలా? వివరించు."

"దాస్ ని రెడ్ హాండెడ్ గా, క్రిమినల్ గా పట్టుకోవాలంటే ఒకే ఒక్క మార్గం వుంది" అన్నాను. "అతడ్ని ఏదైనా ట్రాప్ లో బంధించడం."

"ఏమిటా ట్రాప్?"

"ఆలోచించాను" అన్నాను. "బాగా ఆలోచించే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను. పటిష్టమైన ప్లాను తయారు చేశాను. ఇందులో కమీషన్నర్ సహకారం చాలా అవసరం. మీరు ఆయనతో చెప్పండి. నేను తయారుచేసిన ప్లాను ఈ రాత్రి తొమ్మిదిన్నరకి ప్రయోగించబోతున్నాం. ఈ ప్లాను గనుక ఫెయిల్ అయితే ఇక దాస్ ఎన్నటికీ దొరకడు!"

"వెల్, నీ ప్లాను చెప్పు."

"కాయితం కలం ఇవ్వండి" అన్నాను.

డేవిడ్ వాటిని అందించాడు.

ఆ కాయితంపైన కలంతో నేనిలా వ్రాశాను:—

"పట్టణ పౌరులకు ఒక ముఖ్య ప్రకటన!

ప్రముఖ డిటెక్టివ్ కృపాల్ హత్యకేసుకి సంబంధించి ఈ సాయంత్రం పత్రికల్లో పోలీసులు ఇచ్చిన ప్రకటన ఎలాటి సత్ఫలితాలనూ ఇవ్వలేకపోయింది. కోరిన వివరాలు అందించడానికి నిర్ణయించిన సమయం దాటిపోయినందున, ఎలాటి వివరాలు అందనందున పోలీసులు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు.

ఆక్సిడెంట్ చేసి తప్పించుకున్న రెడ్ కలర్ బెంజి కారు నెంబరు APX 720050 కాదనీ, అది పోలీసుల్ని పెడదారి పట్టించడానికి ఉపయోగించిన నకిలీ నెంబర్ అనీ అనుమానిస్తున్నారు.

కాబట్టి ఈ రాత్రి సరిగ్గా 10 గంటలకి నగరంలోవున్న మూడు రెడ్ కలర్ బెంజికారుల యజమానుల ఇంటికి వెళ్ళడానికి నిశ్చయించుకున్నారు. ఆ యా యజమానులు ఇళ్ళని సోదాచేయడానికి తమతో సహకరించాలని పోలీసులు కోరుతున్నారు. సోదా రాత్రి సరిగ్గా 10 గంటలకి ప్రారంభమవుతుంది.

ప్రకటన సమాప్తం!"

వ్రాసింది ఒకసారి చదివి డేవిడ్ కి అందించాను. అతను ఆసాంతం చదివి నొసలు చిట్లించాడు.

"ఏమిటది?"

"రేడియో ప్రకటన. ఈ రాత్రి సరిగ్గా 9.30కి వెలువడాలి—మూడు భాషల్లో! ఇంగ్లీషు, తెలుగు, హిందీ" అన్నాను.

"ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?"

"ఇన్‌స్పెక్టర్, ఈ ప్రకటన విన్నాక దాస్ బోనులో పడ్డ పులి అవుతాడు. ఏం చేయాలో తోచదు. ఆ లైసెన్స్ ప్లేట్స్‌ని నాశనం చేయకపోతే రాబోతున్న ప్రమాదం నుంచి తప్పించుకోలేడు. ప్లేట్స్ గ్యారేజీలో వున్నట్టు దిలావర్ చెప్తున్నాడు. కానీ అక్కడ వుండవనుకుంటాను. ఎక్కడ వున్నా దాస్ మనల్ని వాటి దగ్గరికి దారి చూపిస్తాడు. మనం రెడ్ హేండెడ్‌గా అతడ్ని పట్టుకోవచ్చు."

"వెల్, బాగుంది." అన్నాడు డేవిడ్. "ఈ ఆపరేషన్‌ని ఎలా నిర్వహించాలో వివరంగా చెప్పు."

నేను చెప్పాను.

"దాస్ ప్రకటన వింటాడని గ్యారంటీ ఏమిటి?" అనివాడు డేవిడ్.

"వినమని నేను చెప్తాను. విని తీరుతాడు!" అని రిసీవర్ అందుకుని దాస్ నెంబర్ డయల్ చేశాను. కొన్ని క్షణాల్లో దాస్ లైన్‌లోకి వచ్చాడు.

"హల్లో దాస్, బాగున్నారా"" అన్నాను హిందీలో.

"హూ ఆర్యూ?" అరిచాడతను.

"మిస్టర్ అర్జున్, ది డిటెక్టివ్."

"ఓ, నువ్వా! సత్కారం బాగా జరిగిందనుకుంటాను?"

"మీ రజాక్‌కి నా తరఫున థాంక్స్ చెప్పండి."

"షటప్! వాటీజ్ ది మాటర్?"

"మీకో ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి."

"ఏమిటి?"

"ఈ రాత్రి సరిగ్గా తొమ్మిదిన్నరకి—"

"తొమ్మిదిన్నరకి?"

"రేడియో పెట్టండి" తక్షణ లైను కట్ చేశాను. దాస్ తికమకపడ్డాడని నాకు తెలుసు. ఈ తతంగం ఏమి

టన్న క్యూరియాసిటీతో తప్పకుండా రేడియో ఆన్ చేస్తాడు. ఇది నిశ్చయం!

నవ్వుతూ డేవిడ్‌ని చూశాను. "సక్సెస్" అన్నాను. "ఈ దెబ్బతో దాస్ ఆటలుకట్టు! మీరు త్వరగా రేడియోకి ప్రకటన ఇవ్వండి. ఆ తర్వాత ఏర్పాట్లు చూడండి!"

డేవిడ్ ఇంకా నమ్మనట్లుగా చూశాడు నావంక.

10

కమీషనర్, డేవిడ్‌నీ, మరో యిద్దరు ఇన్‌స్పెక్టర్లనీ, నన్నూ చూశాడు. చీకట్లో అతనికళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. మేం ఇప్పుడు జీపులో సేఠ్ జమునాదాస్ బంగళా ప్రాంతాల వున్నాం.

డేవిడ్ మెడలో ఫ్లాష్‌బల్బ్ అమర్చిన కెమెరా వుంది. నా ఒడిలో వెస్టన్ టేప్‌రికార్డర్ వుంది. ఆ యిద్దరు ఇన్‌స్పెక్టర్ల చేతుల్లో రివాల్వర్స్ వున్నాయి.

దాస్ బంగళా ఫర్లాంగు దూరంలో వుండగా మేం జీపుదిగి నడక ప్రారంభించాం. ఆ ప్రాంతం బ్లాక్ అవుట్ అవడానికి సమయం ఇంకా అయిదు నిమిషాలే వుంది.

మేం గబగబ నడిచి బంగళా గేటు చేరుకున్నాం. గేటు దగ్గర రాత్రిడ్యూటీ చేస్తోన్న గూర్ఖా బీడీ అవతలకి విసిరేసి విస్తుపోయి చూశాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ కాదర్ అతనికి రివాల్వర్ చూపించాడు.

"గుడ్!" అన్నాడు కమీషనర్. "కాదర్, యీ గూర్ఖాతో మీరిక్కడే వుండండి. మేం నలుగురము లోనికి వెళతాం."

హఠాత్తుగా బంగళాలోని దీపాలు ఆరిపోయాయి. చుట్టూతిరిగి చూశాను. ఎక్కడా దీపాల్లేవు. ఆ ప్రాంత

మంతా చీకట్లో కలిసిపోయింది.

"కమాన్, క్విక్!" అన్నాడు కమీషనర్, గేటు లోంచి లోనికి ఉరుకుతూ. మేం అతని వెంట పురికాం. సమయం చకచకా గడిచిపోతోంది. ఆరు నిముషాల్లో దీపాలు వెలుగుతాయి. ఈ లోపున మేం బంగళా చేరుకోవాలి. ఆవరణ అంతా చడీచప్పుడు లేకుండావుంది.

లైట్లు వెలగడానికి ఒక్క నిముషం వుందనగా మేం బంగళా వెనకభాగం చేరుకున్నాం. ఒక చెట్టు వెనుక నిలబడి ఆయాసం తీర్చుకుని నెమ్మదిగా బంగళావేపు కదిలాం. లైట్లు వెలిగాయి.

ఇప్పుడా ముగ్గురు అధికారుల చేతుల్లో రివాల్వర్స్ వెలుగుతున్నాయి.

"సర్, దాస్ ఏ గదిలో వున్నాడో కనుక్కొని వస్తాను" అన్నాను కమీషనర్తో.

అతను తలవూపాడు.

నేను బంగళా ఎడమవేపు కదిలాను. రెండంతస్తుల ఆ బంగళాలో కింది భాగంలో వరసగా చుట్టూ కిటికీలున్నాయి వెలుపలినుంచి.

ఒక్కో కిటికీవద్ద ఆగుతూ ముందుకు కదిలాను. మొత్తం పన్నెండు కిటికీలు దాటాక పదమూడో కిటికీ దగ్గర ఆగిపోయాను.

ఆ కిటికీలోంచి వెలుతురు బయటకి వస్తోంది. కిటికీ నానుకుని పూలకుండీలున్నాయి. నేను వాటిచాటున నక్కి లోనికి తొంగిచూశాను. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంది.

గది మధ్యలో దాస్ పడక కుర్చీలో కూచోని ముందుకీ వెనక్కీ వూగుతూ సిగార్ కాలుస్తున్నాడు.

అతని కెదురుగా ఆతృత నిండిన ముఖంతో నిలబడి వున్నాడు రజాక్.

టీపాయ్ పైన ట్రాన్సిస్టర్ వుంది.

దాస్ క్షణక్షణానికీ గడియారం చూస్తూ అసహనంగా గదుపుతోన్నాడు.

నేను వెనక్కి తిరిగాను. రెండు నిముషాల్లో అధికారులను వెంటబెట్టుకుని తిరిగివచ్చాను.

ప్రకటన వెలువడడాని కిప్పుడు సమయం రెండు నిముషాలేవుంది. దాస్ కుర్చీలోంచి లేచి కాలుకాలిన పిల్లిలా తిరుగుతూ కసురుకుంటున్నాడు. రజాక్ తదేకంగా ట్రాన్సిస్టర్ నే చూస్తున్నాడు.

మేంవూపిరి బిగబట్టి కాచుకున్నాం.

తిరుగుతున్న వాడల్లా ఠక్కున ఆగిపోయి గడియారం చూశాడు దాస్. ఒకే ఒక్క నిముషంవుంది. వెంటనే అర్చాడు, "ఆన్ చెయ్!"

రజాక్ ఛటుక్కున వంగి ట్రాన్సిస్టర్ ఆన్ చేశాడు. అక్కడి ఉద్రిక్త వాతావరణాన్ని శాంత పరచాలని కాబోలు, శాస్త్రీయ సంగీతం వెలువడింది.

దాస్ కోపంగా, "ఓహ్, నాన్సెన్స్!" అని కసిరాడు.

శాస్త్రీయ సంగీతం ఆగిపోయింది. లేడీ అనౌన్సర్ కంఠం వెలువడింది:

పట్టణ పౌరులకు ఒకముఖ్య ప్రకటన...

తెలుగులో ప్రకటన చదువుతోందామె. దాస్ కేమీ అర్థంగావడంలేదు. రజాక్ ముఖంలో రంగులు మారుతున్నాయి.

ప్రకటన పూర్తిగా వినకుండానే అతను అర్చాడు, "బాస్ కొంప మునిగింది!"

"ఏం జరిగింది?" అడిగాడు దాస్ గాభరాగా.

ఇంతలో హిందీలో ప్రకటన ప్రారంభమయింది. రజాక్ నోరు తెరిచి అలాగే వుండిపోయాడు. దాస్ చెవులు రిక్కించాడు. అతని ముఖకవళికలు వేగంగా మారుతు వున్నాయి. ప్రకటన ముగిసినా షాక్ నుంచి తేరుకోలేదు.

"బాస్!" రజాక్ కేకేశాడు. "ఇప్పుడేం చేయాలి?"

నేను టేప్ రికార్డర్ ఆన్ చేశాను.

"బాస్టర్డ్! ఇంకేం చేస్తావ్! ఆ ప్లేట్స్ ఎక్కడ వున్నాయో తీసి నాశనం చేయ్!" దాస్ అర్చాడు.

రజాక్ కళ్ళు తళుక్కున మెరిశాయి. అతని పెదవుల పైన విషపునవ్వు నిలిచింది. అతడ్ని చూసి భయపడ్డాడు దాస్.

"బాస్టర్డ్! ఇంకేం చూస్తావ్! పరిగెత్తు!!"

రజాక్ పకపకమని నవ్వాడు. దాస్ షాక్ తిన్నాడు అతడి ధోరణికి.

"బాస్, మీరెందుకంత భయపడ్తున్నారు?"అన్నాడు రజాక్. "నాకామాత్రం తెలియదా? బాస్, మీరు నన్ను చాలా తక్కువగా అంచనా వేస్తున్నారు! ఇది దారుణం!"

"ఏమిటి నువ్వనేది?"

"పదిలక్షలివ్వండి. ఆ పని చేస్తాను."

దాస్ రజాక్ మాటలువిని స్థాణువయాడు.

"యూ డర్టీ బిచ్! బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నావా?"

రజాక్ వెకిలిగానవ్వి "నేను అవకాశవాదిని. ఎలాటి అవకాశాలనీ వదలను. బాస్, టైంగడిచిపోతోంది!

నేను చెప్పినట్టు మీరుచేస్తే, మీరు చెప్పినట్టు నేను చేస్తాను."

"నోర్మూయ్! ఆ ప్లేట్స్ ఎక్కడ పెట్టావు?"

"పదిలక్షలివ్వండి!"

దాస్ తటాలున ముందుకు దూకి రజాక్ దవడమీద గుద్దాడు. బాధతో కీచుమన్నాడు రజాక్.

"బేటా, దారికొచ్చావా?"

"నో సేర్, నో!" బాధనీ, కోపాన్నీ అణుచుకుంటూ అన్నాడు రజాక్.

"మీరు పది లక్షలివ్వకపోతే నా దారిన నేను పోతాను గానీ, మీ దారికి రాను. ఆ తర్వాత ఏం జరుగుతుందో మీకు తెలుసు. మరో ఇరవై నిముషాల్లో పోలీసులు ఇక్కడికి వచ్చేస్తారు. ఇల్లంతా గాలిస్తారు. ఆ నకిలీ నెంబర్ ప్లేట్స్ దొరుకుతాయి. అంతే! ఆ తర్వాత ఏం జరుగుతుందో మీకు తెలుసా? జైలుకెళతారు! బహుశా ఉరిశిక్ష తప్పదు. హాహా హాహా!"

"అలాగా? సరే, నేను జెయిలు కెళతాను, కానీ నువ్వు అరడుగుల గోతిలోకెళతావు!" అన్నాడు దాస్ సొరుగులోంచి రివాల్వర్ తీస్తూ.

అది చూసి బెదిరిపోయి రజాక్ దాస్‌మీదికి దూకి రివాల్వర్ లాక్కున్నాడు.

"ఇప్పుడు దారి క్లియరైంది కదూ, సేర్?" గర్వంగా నవ్వుతూ అన్నాడు రజాక్. "మీ భవిష్యత్ నా చేతిలో వుంది. పదేళ్ళుగా మీరు నాపైన వుంచిన విశ్వాసాన్ని నేను వమ్ము చేసినందుకు విచారించకండి! ఇంతకాలం మీ సుఖంకోసం నేనెంత శ్రమించానో మీకు తెలుసు. అమ్మాయిల్ని తార్చే బ్రోకర్‌గా, స్మగ్లింగ్ బిజినెస్‌లో

మీ ఏజెంటుగా, మీ శత్రువుల్ని హతమార్చే హంతకునిగా నేను చాలా నీచమైన పన్లుచేశాను. నాపైన నాకు అసహ్యం ఎప్పుడు ఏర్పడిందో తెలుసా? మీ భార్య రేణుక స్థితి చూసినప్పటినుంచీ. ఆమె లైఫ్‌ని మీరు పాడు చేశారు! అప్పటినుంచీ మీపైన నాకున్న గౌరవం, భక్తి పోయాయి. మీకు బుద్ధిచెప్పాలని నిశ్చయించుకున్నాను. నేను అవకాశవాదిని. ఇప్పుడవకాశం దొరికింది, కాబట్టి బుద్ధిచెప్తాను. ఆ ప్లేట్స్ పోలీసులకి దొరక్కుండా వుండా లంటే మీరు రెండు షరతులకి ఒప్పుకోవాలి. ఒకటి: పిచ్చి తిరుగుళ్ళుమాని, మీ భార్యని ప్రేమించాలి. రెండు: నాకు పది లక్షలివ్వాలి. ఈ వెధవ బ్రతుక్కి ఇక్కడే సమాధికట్టి విదేశాలకెళ్ళి బ్రతుకుతాను. ఓ.కే?"

"ఆ ప్లేట్స్ ఎక్కడ వున్నాయి?"

"వెల్, ఇది మంచి ప్రశ్న!" అన్నాడు రజాక్. "ఈ ప్రశ్న మీరు అరగంట క్రితం అడిగివుంటే చెప్పివుండే వాడ్ని."

దాస్ అసహాయపు చూపులు చూశాడు. రజాక్ చేతిలో రివాల్వర్ వుంది.

"సరే, రజాక్!" చివరికి అన్నాడు దాస్. "నన్ను మోసం చేశావు! పది లక్షలు నా ఆస్తిలో పదోవంతు కూడా కాదు! ఆ డబ్బు నీ ముఖాన కొడతాను. ఆ ప్లేట్స్ నాకిచ్చేయ్! ఆ తర్వాత చూడు, ఆట నువ్వు ప్రారంభించావు, నేను ముగిస్తాను. ఈ ప్రపంచంలో నా కళ్ళుగప్పి నువ్వెక్కడా దాక్కోలేవు! అనుక్షణం భయంతో ఛస్తావు!!'

"మీ రెప్పుడూ తెలివిగల వారనుకోకండి. నేను అవ వాదిని" అన్నాడు రజాక్, "డబ్బు తీయండి, బిజినెస్

సెటిల్ చేసుకుందాం, టైం దగ్గరపడుతోంది."

జమునాదాస్ బీరువాలోంచి డబ్బుతీసి అందించాడు, ఓ బ్రీఫ్ కేసులో.

"గుడ్!" అన్నాడు రజాక్. "మీ భార్యని ప్రేమించడం మరవకండి! ఇక పదండి, ఆ ప్లేట్స్ దగ్గరికి దారి చూపిస్తాను."

రజాక్ బయటికి నడిచాడు.

కమీషనర్, డేవిడ్ బంగళా ముందువేపుకు వురికారు. నేను టేప్ రికార్డర్ ఆఫ్ చేసి వాళ్ళ వెనక వురికాను. నా వెనక మిగిలిన ఇన్‌స్పెక్టర్ వచ్చాడు.

అప్పటికి రజాక్ బంగళాలోంచి ఆవరణలోకి ప్రవేశించాడు. అతని వెనక దాస్ వచ్చాడు. ఇద్దరూ ఎడమవేపువున్న గ్యారేజికేసి చకచక నడుస్తోన్నారు.

సమయం పది గంటలకి పది నిముషాలుంది.

వాళ్ళు గ్యారేజి చేరుకునేవరకు మేం అక్కడే ఆగి ఆ తర్వాత ముందుకు సాగాం. ఇంతలో వాళ్ళు గ్యారేజి తలుపు తెరిచి లోనికి ప్రవేశించారు. మేం అడుగుల శబ్దం కాకుండా వేగంగా పరుగెత్తి గ్యారేజి చేరుకున్నాం.

లోపల గుడ్డిగా బల్బు వెలుగుతోంది. రజాక్ దాస్‌ల ఆకారాలు అస్పష్టంగా అగపడుతోన్నాయి. దాస్ నిలబడి వున్నాడు. రజాక్ కూచోని నేలమీదవున్న టూల్ బాక్సు విప్పుతున్నాడు.

కమీషనర్ డేవిడ్ సైగచేశాడు డేవిడ్ కెమెరాతో. ఆంగిల్ సిద్ధం చేసుకున్నాడు.

టూల్ బాక్సు తెరవబడింది.

రజాక్ చెయ్యిపెట్టి రెండు లైసెన్స్ ప్లేట్లు బయటికి తీశాడు. దాస్ ఛటుక్కున వంగి వాటిని లాక్కున్నాడు.

అంతే! తళుక్కుమన్న వెలుగుతో బాటు 'క్లిక్' మన్న శబ్దం వినబడింది, డేవిడ్ కమేరాలోంచి.

హతాశుడైన దాస్ కెవ్వుమని కేక వేశాడు. జరిగిం దేమిటో గ్రహించిన రజాక్ రివాల్వర్‌తో మెరుపుదాడి చేశాడు. ఈ పరిణామం వూహించని డేవిడ్ భుజం పట్టు కుని నేలమీద పడ్డాడు.

మరుక్షణం ఉగ్రుడైన కమీషన్నర్ రివాల్వర్‌లోని బుల్లెట్ రజాక్ గుండెలో చోటు చేసుకుంది...

రజాక్ చావుకేకకి గ్యారేజి కంపించిపోయింది. ప్రాణ రక్షణకోసం జమునాదాస్ చేతులు పైకెత్తాడు.

* * *

మర్నాటి ఉదయం పత్రికల్లో సేఠ్ జమునాదాస్ అరెస్టువార్త వెలువడింది. దాస్ స్వంత పత్రిక 'నైఫ్' రాత్రికి రాత్రే మూతపడింది. అతని హోటల్స్ అన్నీ స్వాధీనం చేసుకోబడ్డాయ్. బంగాళాలోంచి లెక్కకు అందని గుప్తధనం బయటపడింది.

పోలీసు హెడ్‌క్వార్టర్స్‌లో దేశం నలుమూలలనించి ప్రెస్సురిపోర్టర్స్, జర్నలిస్టులు వచ్చి వాలారు. ఉదయం పదిగంటలకి కమీషన్నర్ కార్యాలయంలో కాన్ఫరెన్స్ ఏర్పాటు చేయబడింది.

కాన్ఫరెన్స్‌లో కమీషన్నర్ నన్ను మెచ్చుకొన్నా డని ఇక్కడ చెప్పక తప్పడంలేదు. నన్ను మెచ్చుకున్న కమీషన్నర్‌కి చేతులు జోడించి నమస్కరించాను.

తర్వాత రేణుకను కలుసుకున్నాను. ఆమె ఆనందంగా "ఇక విడాకులు సులభం!" అంది.

పాల్ ప్రాణాలు బలితీసుకున్నందుకు చాలా విచారిం చింది రేణుక. అందుకు క్షమించమని ప్రాధేయపడింది. ఆమె రెండు లక్షలకు చెక్కు ఇవ్వబోగా నాకు దిలా

వర్ జ్ఞాపకం వచ్చి, ఒకలక్షా తొంభై వేలకి ఒక చెక్కూ, మిగిలిన పది వేలకీ ఒక చెక్కూ ఇమ్మని కోరాను.

వాటిని తీసుకుని బంగళా దాటుతుండగా దిలావర్ ఎదురుపడి చెయ్యి జాపాడు.

మధ్యాహ్నం ఫ్లైట్ అందుకోవాలంటే చాలా త్వరగా ఇక్కడి పనులు ముగించాలి.

ఆ తర్వాత హెడ్ క్వార్టర్స్‌కి బయలుదేరాను. రజాక్ పోస్టుమార్టమ్ రిపోర్ట్ పరిశీలిస్తున్నాడు యిన్స్‌పెక్టర్ డేవిడ్. నన్ను హైదరాబాద్‌లోనే స్థిరపడిపొమ్మని కోరాడు డేవిడ్. నేను అభ్యంతరం చెప్పాను.

ఆ తర్వాత అతనితో మార్చ్యురీకి వెళ్ళి కృపాల్ శవం వశం చేసుకున్నాను...

ఈ హైద్రాబాదుకి వచ్చి విజయం సాధించినందుకు ఆనందంగా వుంది కాని, ఇప్పుడు బెంగుళూరికెళ్ళి ఎంత బెంగపడాలో ఆలోచిస్తూంటే మతిపోతోంది.

నా మిత్రుడు, పేరుమోసిన డిటెక్టివ్, కృపాల్ లేని ఆఫీసు గది ఎంత బోసిగా వుంటుందో వూహించలేను. అతని శవంతో బెంగుళూరులో అడుగు పెట్టిన క్షణంనుంచి అక్కడి అధికారులు వేసే ప్రశ్నలకి ఎలా తట్టుకోవాలో, ఏం సమాధానం చెప్పాలో తోచడంలేదు.

ఇదంతా ఆలోచిస్తూంటే మళ్ళీ హైదరాబాదులోనే వుండిపోవాలన్పిస్తోంది.

కానీ, తాను ఎక్కడ మరణించినా తనశవంమాత్రం బెంగుళూర్ మెడికల్ కాలేజీకి అప్పగించాలన్న కృపాల్ మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చి, భుజం చరుచుకుని విమానాశ్రయానికి ప్రయాణమయ్యాను...

—:అయిపోయింది:—